

ச வ க் க டி?

M. S. சிவசுவாமி

எழுதியது.

கிளர்ச்சி பதிப்பகம்,

தூத்துக்குடி.

முதற் பதிப்பு :

ஜூன் 1949

விலை அனாதை பத்து.

எமது அடுத்த நூல்

கிழியுது பாரீர்

சோனையன்முரசு

?

ஈமது நோக்கம்.

தறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சனையை மக்களின் மன
திற்குள் நேரடியாகப் புதுத்துவதற்கு பேனாவுக்கு ஒரு
தனி வலிமை வேண்டும். இந்த வலிமையும்
திறமையையும்படைத்த ஒருசில தமிழ் நாட்டு எழுத்
தாளர்களுள் தோழர்: சிவசுவாமி யும் ஒருவர் என்
பதை இந்நூல் விளக்கும். இந்த வரிசையில் இன்
னும் பல நூல்களை வெளியிடவேண்டுமென்பதே
ஈமது நோக்கம். இதுமுதல் முயற்சி.

களர்ச்சி பதிப்பகத்தார்.

சில வார்த்தைகள்.

நான் தொடர்ச்சியாக 'கிளர்ச்சி' இதழ்களில் எழுதிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இந்நூல். திராவிடர் கழகத்தின் வளர்ச்சியையும் செல்வாக் கையும் கண்டு பொருமை கொண்ட பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளுக்கு பதிலாகவும், மறுப்பாகவுமே இந்நூல் எழுதப்பட்டது. நூலின் பெரும்பாகம் கொச்சையாகவும், கீழான நடையிலும் கையாளப் பட்டிருப்பது அடிக்கு அடி, உதைக்கு உதை, மறுப்புக்கு மறுப்பு என்ற முறையின் விளைவுதானே யொழிய வேறொன்றுமில்லை. இந்நூலை வெளியிட்ட கிளர்ச்சி பதிப்பகத்தாருக்கு என் நன்றி.

ஆசிரியர்.

ச வு க் க டி !

தர்ப்பையும் பறிபோச்சு, தட்சணையும் போச்சு ஆட்டிப் (மணி) பிழைக்கச் சொல்லி ஆணையிட்டான் உடையாளி என்று ஒப்பாரி வைப்பதற்குப்பதிலாக, குடைத்துணி குருடர்கள், ஈ. வெ. ரா வின் ரசாக்கர் படை, அகங்காரங்கொண்ட கௌரவர் படையென்றெல்லாம் ஈனத்தனமாய் கன்னா பின்னா என்று க த் து ம் உண்டைக்கட்டிகளுக்கு சண்டையிடும் சனாதன உஞ்சவிர்த்தியே, ஆழந்தெரியாது காலையோட்டிய அனாமதேயமே! கௌரவர் படையென்றாய் உண்மை, முற்றிலும் உண்மைதான். பண்டைய அரசு முறைப்படி மூத்தவனுக்குத்தான் அரசரிமையாகையால், இளையவர்களுக்கு ராஜ்யமில்லையென்று உரிமைகொண்டாடியது குற்றமா?

க ன் னி ப் பருவத்தில் கலியாணமாகுமுன்பு சூரியனுடனும், திருமணமானபின் புருஷனிருக்க யமன், வாயு, இந்திரன் ஆகியவர்களுடன் (உங்களுடைய தார்மீக ஹிந்து சாஸ்திரப்படி) விபச்சாரம் செய்து தர்மன், பீமன், அர்சனன் ஆகியவர்களை பெற்ற அப்பழுக்கற்ற விபச்சாரியாகிய குந்தி மக்களுக்கு வக்கலாத்து வாங்கும் வருணஷ்ரம குட்டையில் ஊறிய மட்டையே நீதானென்ன, உன் இனந்தானென்ன, குந்தியின் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தது தானே! உத்தியோக உயர்வுக்காக Leather to

Leather Nothing damage என்ற ஈனக்கொள்கையைக் கொண்டு தாயை தாளம்போடச் சொல்லி தமக்கையைப் பாடச்சொல்லி, தங்கையை ஆடச், சொல்லி, ஏன்? தாமீன்ற மக்களையுங்கூடமல்லா— டச்செய்து Promotion Please கேட்கும் வீணர்கள் தானே நீங்கள்.

உன் 7-11-48 இதழிலே 7ம் பக்கத்தில் பேடிக் கூட்டமாகிய பி ட ர ி க ள் என குலைத்த குக்கலே! யாரைப்பார்த்து பேடிகளென்றாய்? உண்டைக்கட்டிக்கும் உளுத்த கடலைச் சுண்டலுக்கும் கோவில்களில் அர்த்தராத்திரியானாலும் அயராது காத்து நிற்கும் அக்கிரகாரக் கும்பல்களே அக்கிரகாரத் திண்ணையில் அலுத்தோ சலுத்தோ அயர்ந்துறங்கு பவர்கள் யாரேயாயினும் தட்டி எழுப்பி தக்கது தந்து தாகத்தைதீர்க்கும் ஆசை மந்திர அர்ச்சகிகளாம்! அன்னநடை மின்னலிடையென எண்ணத் தக்க மண்டைகளைப் படைத்த முண்டைகளின் வழி வந்த நீங்கள் பேடிகளா? அன்னியர்கள் அலைகடலில் காலெடுத்துவைக்க அஞ்சிய நாட்களிலே கலம் ஓட்டி கடாரம் வென்றநாங்கள் பேடிகளா? நன்மதியைக் கெடுக்கும் சு. ம. க்கள், விவேகமற்ற புத்தி படைத்த கருஞ்சட்டைப் புலிகள் என்றெல்லாம் மண்டுகத் தொனியில் மாரடித்தழும், முண்டைகளை முறடர்களோடு மோதவிடும் பெளண்டரீகயாகப் பிண்டங்களின் பித்தாலாட்டப் பிழைப்புக்கெனப் பத்திரிகை ஆரம்பித்ததுமின்றி சனாதனம் சாய்ந்

தது, சாதி தீய்ந்தது, சாமி காய்ந்தது, என்று புரட்டாசிமாதப் புல்லினங்கள்போன்று புலம்பு வதைக்கண்டு நல்லறிவுள்ளாரும் நாட்டு நலத்தில் நாட்டம் உள்ளாரும் ஏற்பரோ உன் கூற்றை. எம தியக்கத்தின் வளர்ச்சியையும் அதனிடத்தே கொண்டுள்ள சமுதாய சீர்திருத்தக் கொள்கைகளின்பயனாய் காட்டுத்தீ போன்று நாடெங்கும் சீர்திருத்த திருமணங்கள் பரவுவதையும் சிந்துவாரற் றுக் கிடக்கும் திருடர்குடைகளாம் கோவில்களின் நிலையையும் கண்டு, அப்பண்காணி அழிந்தது, ஆத் தாள் பண்ணை தேய்ந்தது, அக்காள் உடமை தீய்ந்தது என்று சர்க்கார்முன் நீங்களிடும் ஒப்பாரிகளும், திராவிடர் கழகத்தை சட்ட விரோதமாக்குங்கள்! ன் டு த லை யை நிறுத்துங்கள்!! என்று தலையங்கம் தீட்டும் இழிகுண மொட்டச்சி மக்களின் ஓட்டை மண்டைக்கு ஒரு முறையல்ல பலமுறையும் பேலு தேயும் வரை தீட்டுவோமென்பதை யறிந்துகொள்

பார்ப்பனியம் ஓங்கவும் திராவிடம் அடங்கவும் என்று எழுதியிருக்கும் அமங்கிலி மக்களாகிய நீவிர் எங்கிருந்து வந்தவர்களென்பதும், முக்கோடு நெற் றிக்கேறியதின் காரணத்தையும் உங்கள் புல்லக் காள் பூ கேசத்தில் ஏழேகால் எவ்வாறு உச்சிக் கேறியதென்பதுபோன்ற உண்மைகளை இன்னாட்டு மக்கள் உணர்ந்த மறு நிமிடமே உஞ் ச வி ரு த்தி உலுத்தர்களாகிய நீவிர் இங்கிருந்து ஓடி உயிர் பிழைக்க நேரிடும் என்பதை உணர்ந்தாவது ஆழப்

பிறந்த அறிவுடைத் திராவிடப் பெருங்குடி மக்களிடம் அண்டிப் பிழையுங்கள். உணர்ச்சி யற்றவர்களென்றும், சுயமதி கெட்டவர்களென்றும் சுணங்களைப்போல் குரைத்துத் திரியும் குல்லுகப்பட்டன் வழிவந்த குந்திமக்களின் வாரீசாகிய வம்பர்களே, உடலுழைப்பின்றி ஊதாரித்தனமாய் ஒருவருக்கும் விளங்காத சொற்களை மந்திரமென்றோதி மானங்கெட்ட தனமாய் கோவில்களை முற்றுகையிட்டு உண்டைக்கட்டிகளை உண்டுஉருளும் முண்டைகள் மக்களாம் சனாதனச்சிற்றினங்களே, யார் உணர்ச்சி யற்றவர்கள் என்பதை சிந்தித்து எழுது. திராவிட நாட்டைஸ்தாபிக்க நாங்கள் உங்களை விடமாட்டோம் என்று சண்டப் பிரசண்டமாய் சற்றும் மதியின்றி எழுதும் சனாதன சும்பனக்கூட்டமே தூங்கினவன் சாமானுக்கு ஏங்கிநிற்கும் சனாதன துர்க்குணங்களாகிய நீவிர் யார் எங்கள் பிறப்புரிமையை தடைசெய்ய? உண்டைக்கட்டியை உருட்டி உருட்டி விழுங்கி செறிச்சமுடியாமல் L. G. பெருங்காயத்தை தின்று தொப்பையை சுமக்கமுடியாமல் தவளையைப் போல் தத்தி நடக்கும் தர்பைச் சூரர்களே உங்களால் நினைக்கவும் முடியுமா எங்களை தடைசெய்ய.

இந்த நாடு எங்கள்நாடு, ஆளப்பிறந்த வர்கள் திராவிடர்கள். ஆளப்பிறந்த நாங்கள் தாளமாட்டோம் பிறர்ஆட்சிக்கு, துமது குல ஆரியமன்னர்களாக, விசயன் அறிவீனத்தால் திராவிட மன்னர்களை இகழ்ந்துரைத்ததிற்காக கங்கை கரைவரை

படையெடுத்து கல்லேற்றிக்கொண்டுவந்தது மறந்து போனீர்களோ மந்தமதி கொண்ட மானாபிமான மற்ற ஈனபிறவிகளாகிய நீவிர். எதிர்த்த ஆரிய அரசர்களுையெல்லாம் அடிபணியவைத்து இமயத்தில் எங்கள் கொடியைப் பொறித்ததை மறந்தீர்களோ மண்டுகங்களாகிய நீவிர். பகுத்தறிவுப் பாவையிலே பார்ப்பனியம் வாழ்கவென்று சாடுவீர்களானால் மனிதாபிமானம் சற்றுமின்றி மக்களுக்கு அபினைப் போன்ற மதாபிமான மண்டைக்கிருக்கால் நூல் ஆராச்சிஇன்றி, விவாத முறையின்றி இலக்கியச் சான்று இன்றி இழிதனமாய் கத்தும் உங்கள் உழுத்த மண்டைஉருள ஊத்தவாய் மூட அழுத்தம் திருத்தமான ஆழ ஆப்பு அடிக்கடி அறைந்து கொண்டேயிருப்போமென்பதை யறிந்தாவது ஒதுங்கி நின்று பிழையுங்கள்,

தன்மான அறிவியக்க அம்பானது, வைகுண்டத்தை சிதறடித்து கைலாசத்தைக் கலங்கடித்து மோக்ஷலோகத்தை முடிச்சுமாறிகளாகிய உமது கூட்டத்தின் மோசடிச்சொல் எனக்காட்டி பிரம்மலோகத்தையும் பிய்த்தெறிந்ததைக் கண்ணுற்றும், கருத்தின்றி எங்களுடன் வம்புக்கு வருவதை நோக்கின்; வேலிகுள் போகும் பரம்பை தும் வீட்டு.....க்குள் வரவழைப்பதைப்போல் தெரிகிறது. கிணற்றுத் தவளை போன்ற பெரியாரின் கோட்டையை தகர்த்தெறியப்படுமென்று தலைகால் தெரியாமல் எழுதி துள்ளிவிளையாடும் தறுதலையே,

நீவிர் நாட்டிலே இருக்கின்றீரா அல்லது காட்டிலே இருக்கின்றீரா? முப்புறி தூலை தொப்பையிலணிந்த தூர்த்தர்களே, நீவிர் இது காரும் எமதியக்கத்தையும் எம் தலைவரையும் காரணமின்றி கடுஞ் சொல்லால் ஏசியும்பேசியும் எழுதியும் கழுதை கூப்பாடு போட்டும், எங்கள் பகுத்தறிவுப் பாசறைக்கு மக்கள் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் கூடிக்கொண்டு தானிருக்கிரார்களே ஒழிய குறையவில்லை! பகுத்தறிவுப் பெட்டகமாம் அந்தப் பழுத்த பெருங்கிழவர் ஈ. வெ. ரா. பொருமையைக் கைக்கொள்ளாது சிறிது கண்ணாடை காட்டினாலும் அக்கிரகாரக் கோட்டை அழிந்துபோயிருக்குமே.

மக்களிடத்திலே இன்று தோன்றியிருக்கும் ஈடு இணையற்ற அந்த இன எழுச்சிக்கு முன்னும் இனம் இதற்குள் பஞ்சாய்ப் பறந்திருக்குமே எம் தலைவர் ஈ. வெ. ரா. இல்லாவிடில். எக்காலத்திலும் எத்திப் பிழைக்க முடியாதென்பதை உணராது, இன்னும் உலர்ந்த புல்லையும் கிழிந்த பஞ்சாங்கத்தையும் காட்டிப் பிழைக்கலாமென்பதை மறந்து, காகிதம் இருக்கிறது கருப்பு மையுமிருக்கிறதென்ற காரணத்தால் கன்னா பின்னா வென்று உளருவாயாறல் உனது D. H. Trade Mark முகத்தில் காரியுமிழ்வார்கள் எம் இனத்தார்கள் என்பதும், எங்களிடம் அண்டிப்பிழைப்பதும் போய்விடுமென்பதை உமது துப்புக்கெட்ட மூளைக்கு துருவிச்சொல்கி

றேன், திருந்திக்கொள். ஆத்தானை அடியெனச் சொல்லி அப்பனுக்கு நமஸ்தே சமர்ப்பிக்கும் சலுதனை அனுமதேய அமங்கலி மக்களே யாரிடத்தில் பயமுறுத்துகிறாய் நும் இரத்தம் வீரம் நிறைந்த தென்று. நும் ஜாதிப் பாகுபாடோ, மதமோ, சாமியோ இன்னுமெந்தக் கடவுளாலுமே முட்டுக்கட்டை போடமுடியாத அளவுக்கு இனஉணர்ச்சி யென்னும் இலட்சியப் பாதையில் திராவிடத் தனியரசைக்காண தரணியில் பாணி பாடிச்செல்லும் எங்களிடமா நபஞ்சக குள்ள நரிக்கூட்டமாகிய நீவிர் வீரம் பேசுவது. நும் இனத்தின் வீரத்தை சரித்திரத்தில் பார்த்தால் தெரிகிறதே.

வெள்ளையர்களோடு வீரப்போர் புரிந்த வங்க நாட்டுச்சிங்கம் சிராஜ் உத்தௌலாவை, அவனது சோற்றைத்தின்று ஊழியம் பார்த்த அமீர்சந்த் என்ற பார்ப்பான் கிளைவிடம் ஒருலட்சம் ரூபாய் லஞ்ச உடன்படிக்கை செய்து, காட்டிக்கொடுத்து நாட்டை அடிமையாக்கிய அமீர்சந்த் வழிவந்த நீயா வீரம்பேசுவது. தஞ்சையை நோக்கி அவுரங்கசீப் பின் குதிரைப் படைகள் அணிவகுத்து வரும்பொழுது தஞ்சை மன்னனிடம் வேலைபார்த்தபார்ப்பன மந்திரி, தஞ்சை மன்னனிடம் தெருவெல்லாம் துளசியைத் தாவினால் விஷ்ணுவுக்குப் பிரியமான துளசியைத் தாண்டி குதிரைப்படைகள் வராதென்று சொல்ல, வகையற்ற மன்னனும் துங்கள் இனத்தவரின் மடமையை நம்பி துளசிச் செடியை தெரு

விலே தூவ, தெருவெல்லாம் புல்லென்று நினைத்து
பசியுடன்வந்த பரியெல்லாம் பாய்ந்து தஞ்சை மன்
னனை பணியச்செய்த தும்மவர் சூழ்ச்சிக்குப்
பெயர்வீரமா?

வெள்ளையனை விரட்டுவேனென வெஞ்சினம்
பூண்டு கரும்போர் புரிந்த திப்புசுல்தானைக் காட்டிக்
கொடுத்து இன்னாட்டை அடிமைக் குழியில் தள்ளிய
பார்ப்பனப் பண்டிமக்களாகிய நீவிர் செய்யும்
சூழ்ச்சிக்கும் சூதுக்கும் பெயர் வீரமா? எத்திப்
பிழைக்கும் இழிகுணச் சனாதனார்களே இருநூறு
ஆண்டுகளாய் அடிமைத் தனத்தில் ஊறிக்கிடந்த
இன்னாட்டை தன் அன்பு மொழியாலும் அகிம்சைப்
போராலும் ஆங்கிலேயர்களை அப்பால்விரட்டி
நமக்கு சுதந்திரம் வாங்கித் தந்த இந்நாவலந்தீவின்
ஒப்புயர்வற்ற காந்தியடிகளை வஞ்சகமாய் வணங்கிச்
சுட்டுக் கொன்ற தும் மொட்டச்சி மக்கள் செய்யும்
பாதகத் தொழிலுக்குப் பெயர் வீரமா? உலர்ந்த
புல்லும் ஓட்டை ஏடுங் கொண்டு நாட்டை மொட்டை
யாக்கிய நாடோடி சனாதன சவுண்டிகளே அடி
அறுபது கோணலும் துணி நூறு கோணலுமாய்
உள்ள உமது எழுத்து வரிசைக்கும், துமது அவசர
புத்திக்கும், சுருக்கியும், குறுக்கியும், ஏற்றவேண்டி
யதை ஏற்றியும், ஒட்ட வெண்டியதை ஒட்டியுமிருக்
கிறேன் திருந்தி கொள். இன்றேல் தேய்ந்த
கட்டையைக் கொண்டு தீட்டுவேன் உங்கள் காய்ந்த
மூளை கலங்கும் வரை.

ஒரு இயக்கத்தின் கொள்கை என்ன, லட்சியம் என்ன, கோஷம்என்ன என்றுகூட அறிந்து கொள்ளாத நிலைமையில் கண்டித்து குறைசொல்லி எழுத ஒரு பத்திரிக்கையை ஆரம்பித்து அதற்கு ஆசிரியர் என்ற தோரணையில் முன்வந்த உமது போக்கைப் பார்த்தால் அடைமழைக்குகூட பள்ளியில் ஒதுங்காத ஓர் மனித உருவம் பாப்பாராக் குலத்தில் உதித்திருக்கின்றதே வென்று ஆச்சரியப்பட வேண்டியதிருக்கிறது.

முதல் கலத்தில் சாமியே இல்லை என்று சொல்லும் சண்டாளர்கள், என்று எழுதிக்கொண்டு அடுத்த கலத்தில் உன்கட்சியின் தெய்வ வணக்கம் என்ன என்று கிடாவும் உன் மடமையைப் பார்க்கின் நீவிர் நாட்டிலே மக்களுடன் வாழ்வதற்கு லாயக்கில்லை யென்பதுடன் சென்னைக் கீழ்ப்பாக்கத்திலுள்ள பைத்தியக்கார வைத்தியசாலையில் வைத்துப் பாதுகாக்கவேண்டிய பேர்வழி என்று தான் முடிவு கட்ட வேண்டியதிருக்கிறது.

தமிழ் எத்தனைஜில்லாக்களில் பேசப்படுகிறது என்ற விபரம்கூட தெரியாமல் கேள்விகள் எழுதும், கேள்வி ஞானம்கூட இல்லாத தர்ப்பையை நம்பிய அர்ப்பர் குலாமணியே, தமிழ் அந்தணர் என்ற பசத்தோல் போர்த்துக்கொண்டு ஒரு குலத்துக் கொரு நீதி புகட்டும் மனுவை ஆதாரம்காட்டி தமிழர்களுக்கு புரியாத வடமொழி வாக்கியங்களை சரமாரியாய்க் கலந்து எழுதும் கணிகையர் குணம்

படைத்த கசடராகிய நீவிர் யார் எங்களைக் கேட்க? தமிழ் எத்தனை மாவட்டங்களில் பேசப்படுகிறது; தமிழ் பேசும் மக்கள் எத்தனை பேர் என்ற பால பாடங்கூட அறியாத பராரி மக்களாம் பார்ப்பார பாதகராகிய நுமக்கு ஒரு பத்திரிகையும் வேண்டுமா? வெட்கம், மானம், ரோசமின்றி, காரண காரண மில்லாமல், பொருளில்லாமல், வாக்கியக் கோர்வை யில்லாமல் வாய்க்குவந்ததை யெழுதும் நுமது வகை கெட்ட வாசகங்களைப் பார்க்கின் வாரியலபி ஷேகம் கொடுத்துதான் தீர்க்க முடியும்.

கன்னடமும், களிதெலுங்கும், கவின்மலையா ளமும், துளுவும், தமிழும் சேர்ந்தே திராவிடநாடு என்று பண்டைய சங்க இலக்கியங்களிலும் இன்றைய சரித்திரங்களிலு மிருக்கின்றதை தெரியாத தர்ப்பைப் புல்லரே! திராவிட நாட்டிலே பிறந்த திராவிடத்தந்தை பெரியார் ஈ. வே. ரா. யார்? திராவிடநாடு கேட்க, என்று கர்த்தபக்குரலில் குக்கலைப்போல் குரைக்கும் குள்ளநரிக்கூட்டமாகிய நீவிர்யார் இக்கேள்வியைக் கடாவ? மத்திய ஆசியா விலிருந்து மாடுகள் மேய்க்க வந்த மடைமைக் கூட்டத்தாராகிய நீவிர் இவண் கூடிப் பிழைப்பதை விட்டு அரசியல் துறையில் அறிவுக்கொவ்வாத முறையில் தத்துவத்துக் கொவ்வாத முறையில் மண்டிகம்போல் மதிக்கெட்ட தனமாய் கத்தாதே. கத்துவாயானால் மீண்டும் காட்டுக்கு ஓட்டுவர், என்பதை அறிந்து அறிவுடன் நடந்துகொள் என்பதை அறிவுறுத்துகிறோம்.

அன்னியனின் தொடர்பு கூடாது என்று தன்னுடைய தங்கையை தமக்கையை ஏன் கட்டிக் கொள்ளக் கூடாதென்று கதறும் களிமண் மூளை படைத்த கனிதையர்களின் திரு அவதாரங்களே உமக்கோ, உமது பத்திரிக்கையில் எழுதும் தடித் தனம்படைத்த பொடியர்களுக்கோ சிறிதளவாவது சிந்திக்கும் சக்தி, ஆராயும் அனுபவமிருந்தால் இப்படிக்கேட்பீர்களா? ஒருவேளை வெள்ளையர்களை விரட்டுவதற்கு வீரப் பிரசங்கங்களும், மறியலும் நடத்திய காலத்திலே நீவிர் கேட்டிருக்கும் கேள்வியைப் போல் நுமது தங்கையரையும், தமக்கையர்களையும், ஏன் உங்களைப் பெற்ற தாயையும் நீங்களே கட்டிக் கொண்டிருப்பீர்கள் போலும் அதனால் தான் இக்கேள்வியைக் கேட்க அதிலும் வெட்கம் மானம் ரோசமின்றி நுமது தார்மிக இந்து பத்திரிக்கை மூலம் எழுதிக் கேட்கத் துணிந்தீர் போலும்.

வியாழனன்றுகட்டி வெள்ளியன்று கழற்றி, கழற்றிய ஏழாம் திங்களில் தெருக்கோடியில் புதைத்து வைக்கும் புவனேஸ்வரிகளின் புனிதத் திருக்கூட்டங்களே உங்களைப்பார்த்து சீறுவதிலோ சிரிப்பதிலோ பயனென்ன, உங்கள் புராணங்கள் கூட தாயைப் புணர்ந்து தகப்பனைக் கொன்று பின் விஷ்ணுவைத் தொழுததும் மோட்சம்கிடைத்ததென்று சொல்லும் பொழுது நீங்கள் ஏன் இக்கேள்வியைக் கடாவமாட்டீர்கள். கடவுளை நம்பாத

நிங்கள் அவன் படைத்த உலகத்தில் இருக்கலாமா வென்று உளரும் உஞ்சிவிருத்தி உலுத்தர்களே யார் இந்த உலகத்திலிருக்கக் கூடாது? கோவில் களை காட்சிசாலையாகவும், தொழிற்சாலையாகவும் ஆக்கவேண்டு மென்று சொல்வதுடன், மனித னிடத்திலே சக்கரைப் பொங்கலும் தேங்காய் பழ மும் உலகத்தைப் படைத்த கடவுள் கேட்குமானால் அக் கடவுளையே உடைத்தெரிய வேண்டுமென்று இருபதாண்டுகளாய் இடையறாப் பிரச்சாரம் செய்யும் எங்களைக் கல்லாய், உமையாய் சபிப்பதை விட்டு விட்டு, எங்கள் தன்மானக் கூட்டம் நாளுக்கு நாள் பெருகிவருவதை உங்கள் கடவுள் பார்த்துக் கொண்டுதானே இருக்கிறார். (கடவுள் இருந்தாலல் லவோ சபிப்பார்)

இதைப் பார்த்துக் கொண்டு கடவுளின் அந்த ரங்க காரியதரிசிகளாகிய நீ விர் இவ்வுலகத்தில் இருக்கலாமா? உடனே செத்துமடிய வேண்டாமா? காக்காய்க் கூட்டம், கரிச்சட்டி கூட்டம், அமாவா சைக் கூட்டம், குடைத்துணிக் கூட்டம் என்று கருப்பு நிறத்தைக் கண்டு, மாண் வேட்டையில் மிறண்ட நாய் போல் கத்தும் நபுஞ்சகக் கூட்டங் களே, உங்களது உதவாக்கரை இத்த மண்டை களுக்கு எத்தனை பாணங்கள் விட்டாலும் சீர்திருந் தமாட்டர்கள் போலும்; கருப்பு நிறத்தைக் கண்டு காய்ந்துவிழும் நாய்களே, கலை என்ற போர்வை யைப் போர்த்தி பரதநாட்டியம் என்ற பெயரால்

காலேத் தூக்கியாடும் பார்ப்பணியப் பைசாசங்களே
கடைக்கண் வீச்சு வீசும் துங்கள் கன்னியர்களின்
கேசத்தின் நிறம் கருப்புத்தானே, கருப்பு நிறத்
தைக் கண்டு காய்நது விழும் நீங்கள் துங்கள் கன்
னியர்களின் கருநிறங் கூந்தலை, உங்கள் அமங்கிலி
களைச் செய்வது போல் கருங் கூந்தலின் றி
மொட்டை யடித்து விடுவதுதானே!

கருப்பு நிறத்தைக் கண்டு காட்டுமாடு போல்
மிறனும் சதை குற்குட்டாக் கூட்டங்களே இந்த
உலகத்திலேயுள்ள சகலவற்றையும் பார்ப்பது
கண்ணிலே யிருக்கப்பட்ட கரு விழிகள் தானே,
அதுவும் கருப்பா யிருக்கிற தென்பதற்காக பார்ப்
பணியப் பண்டிமக்களாகிய நீங்கள் அனைவரும் உங்
கள் கரும்விழிக்கண்களை பிடுங்கி விடுவது தானே!
28—11—48-உ இதழ் இரண்டாம் பக்கத்தில் இரண்
டாம் பத்தியில் துறையூர் மாணவர்கள் இன்னும்
இந்தி புஸ்தகங்களே வாங்காதிருக்கும் போது
எப்படி வகுப்பு மாணவர்கள் கொழுத்தியிருக்க
முடியு மென்றும், மூன்றாம் பத்தியில்
மாணவர்கள் இந்தியை ஊக்கத்துடனும்
திறமையுடனும் கற்றார்கள் கால்வருடப் பரீகைஷ
யிலும் நல்ல மார்க்குகள் வாங்கினார்கள் என்று முன்
னுக்குப் பின் முரணாகவும் பொய்யாகவும் வேண்டு
மென்றே திருத்தி எழுதும் முட்டாள்களின் பிம்ப
மாம் மொட்டச்சி மக்களே! புஸ்தகமே வாங்கவில்லை
யென்கிறாய் பின் படிப்பதெப்படி? பரீசையில்
மார்க்குகள் வாங்குவது எப்படி? உன்னுடைய

பொய்யுரைகளை நம்ப உம்மைப் போன்ற முட்டாள்திருக்கூட்டம் இல்லை யென்பதை உணர்ந்து நட.

தன்மான மிழந்த அசிங்கங்களே வென்றும் தலைவர்களும் இயக்கத் தோழர்களும் சரியாக நடக்காத காரணம் என்னவென்றும் கரடியாய் கத்தும் கபோதிக் கூட்டங்களே யார் அசிங்கங்கள்? உங்கள் திருக்கூட்டமன்றோ அசிங்கங்கள்; அருண்டேல் துரை மகனாரின் அதரங்களுக்கும், சுப்பராயர்களின் சொகுசுக்கும், தேவதாசர்களின் திருக்கரத் தீண்டலுக்கும் வழி காட்டிக் கொடுத்தீர்களே அது தான் அசிங்கம். அது மாத்திரமல்ல, கட்டிய கணவனுக்கு டிமிக்கி கொடுத்து கபுரோடு கனக மார்க்கமாய் விமானத்தில் பறத்துசென்ற உங்கள் பாவையர் செய்தது அசிங்கம்.

ஏன்? உங்கள் அக்கிரகார அமங்கிலிச் செல்விகள் சென்று சீரழிவதை குறிப்பிட இந்த ஒரு பத்திரிக்கை போதாதே அசிங்கத்திலே பிறந்து அசிங்கத்திலே வளர்ந்த ஏ! அக்கிரகார அருதலிப் பத்திரிக்கையே தட்டிக் கேட்க ஆள் இல்லா விட்டால் தம்பி சண்டப்பிரசண்டனும் என்ற பழமொழியைப் போலல்லவா இருக்கின்றது உன் தருதலைத் தற் குறிப்போக்கு. துரோபதைக்கு வக்காலத்து வாங்கி பத்தினி என்று பறைசாற்றும் பார்ப்பார் குலவிலக்கே, ஐந்து கணவனைக் கட்டியதுமன்றி ஆறுவது பேராக கர்ணனையும் காதலித்ததாக அருவருப்புள்ள உங்கள் குருகுலக்கதையாம் பாரதத்திலேயே

தெளிவாய் எழுதியிருந்தும் துரோபதையின் பத் தினித் தன்மைக்கு பாதுகாப்பளிக்க வந்த நீவிர் உமது இனத்திலே யுதித்த கன்னியர்களுக்கு ஐந்து கணவரையும் கட்டிவைத்து ஆறுவதுநபர் பேரிலும் க ள் ள க் க ரா த ல் செய்ய ஏற்பாடு செய்வீராகில் (துரோபதையைப் போல்) நாங்கள் துரோபதையை வி ப ச் ச ரா ரி யென்று சொன்னதை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்வதுடன் உம்மிடம் மன்னிப்புக்கேட்கவும் தயாராயிருக்கின்றோம்.

இந்தி எதிர்ப்பு செய்து சிறைபுகுந்தால் காங்கிரஸ்காரரைப்போல் தியாகி ஆகிவிடலாமென்னும் நினைவா? ப த் து ஏ க் ரா நிலம் கிடைக்குமென்ற நினைவா என்று, தன்னையுணராமல் த ரு த லை ப் புத்தியுடன் எழுத வந்த எத்தர்த்ருலக் கொழுந்தே! யோசித்துப் பார்; உங்கள் தியாகத் திருக்கூட்டங்கள் ப ரா ரி யாய், ஏன்? அன்னக் காவடிகளாய் அலைந்தது போய் அர்த்தராத்திரியில் யாருக்கும் தெரியாமல் தபால் பெட்டியில் தீவைத்து ஆகஸ்ட் தியாகி யாகிய காரணத்தைக் காட்டி சாக்கு உடையை சாட்சியாய் வைத்து, லைசென்சும் பர்மிட்டும் வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லி கைக்கூலி வாங்கி கார் சவாரியும், ப ங் க ள ரா வ ர ச மு ம், செய்வதுதான் தியாகமா? மானாபிமானமின்றி தியாகத்தை விலை கூறி பத்து ஏக்ரா நிலத்துக்கு பல்லையிழித்து யாசகம் கே ட் கு ம் ஈனத்தொழிலை மறந்து கொடை கொடுப்பதன்றி யாசகம் கேட்கும் பழக்கமே எங்

களைக் கேட்கத் துணிந்த உன் எட்டி மண்டைக்கு எதைச் சொன்னால் தான் ஏரப்போகிறது. ஒருவாய் சோத்துக்கு ஊர்வழி போகும் ஊதாரிப் பார்ப்பான் என்ற பழமொழி உங்கள் கூட்டத்துக்குத்தான் இருக்கின்றதே ஒழிய வேறு யாருக்கு இருக்கிறது. ஒரு வாய் சோத்துக்கே ஊர்வழி போகக்கூடிய நீங்கள் 10 ஏக்கர் நிலங்கிடைத்தால் விடவாசெய்வீர்கள் மானத்தைக்கூட விலை சொல்லுவீர்களே.

தட்டு புரட்டுத் தர்ப்பை பசுர ரே உமது 5—12—48வ 30-வது இதழ் 5-ம் பக்கம் 3-ம் பத்தியில் 1949-ம் வருடம் ஜனவரி மாதத்திலிருந்து ஆங்கில தார்மிக இந்து வெளிவரும் என்று விளம்பரம் செய்திருக்கிறீர் அதே இதழ் 6-ம் பக்கம் முதல் பத்தியில் “தங்கள் ஆங்கிலப் பத்திரிக்கையையும் கண்ணுற்றேன் அதற்காக எனது மனமார்ந்த வந்தனம்” என்று பத்திரிகை வெளிவருவதற்கு 1 மாதத்திற்கு முன்பே கண்ணுற்றதாக ஒரு கபோதியின் கடிதத்தையும் நீவிர் தன்னைமறந்தோ அல்லது தன்நினைவற்றோ பிரசுரித்திருப்பதை நோக்கின் ஒருசில அனாதைய அறிவிலிகளை கைக்கூலி கொடுத்தமர்த்திக் கொண்டு அவர்கள் எழுதியதாக பாவனை செய்து பகுத்தறிவுக்கும், நூல் ஆராய்ச்சிக்கும், அறிவுக்கும் ஒவ்வாத விதமாய் முன்னுக்குப் பின் முரணாகவும் முட்டாள்தனமாகவும் எழுதுவதை பார்க்கின், பிழைப்புக்கு வழியின்றி மின்னல் வேகத்தில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு கட்சியைத் தாக்கி எழுதினால் பத்திரிக்கை தொழில் மூலம் வாழ்க்கை நடத்தி எத்தி வாழலாமென திட்டமிட்டு வேலைசெய்வதாக தெரிகிறது உன் போக்கு, நீ நினைக்கிற அளவுக்கு ஏமாளிகளில்லை நாட்டில் என்பதை உணர்ந்து நடந்து கொள்.

காட்டிக்கொடுத்து நாட்டைக் கெடுப்பதிலும், கூட்டிக்கொடுத்து குலத்தை விருத்திசெய்வதிலும் கைதேர்ந்த எம்டி மண்டையைப் படைத்த எத்தர்களின் வழிவந்த பித்தர்களின் பிரதிநிதியாய் திகழும் சுரணையற்ற சும்பனத் திருமேனியாம் தார்மீக இந்து வென்னும் தருதலையே! உமது இத்த மூளை கலங்கும் வரை எத்தனை பாணங்களை விட்டாலும் திருந்தமாட்டீர் போலும். “கை வேல் களிற்றொடு போக்கி மெய்வேல் பறியா நகும்” வீரர்கள் மலிந்த இந்த நாட்டிலே, உமது கிழிந்த பஞ்சாங்கத்திற்கும் சுவாஹா, சமா, சமர்ப்பியாமி சுலோகங்களுக்கும் ஏமாந்த சோணகிரிகள் பலர் இன்னும் இருக்கின்ற காரணத்தாலன்றோ சற்றும் பயமின்றி, திராவிடத் தமிழகத்திலே வசிக்கின்றோ மென்ற எண்ணத்தையுங் கூட மறந்து, சுரண்டுவது தமிழை, பனியாவா? வென்று வடநாட்டு குஜராத் திகளுக்கும் பனியாக் களுக்கும் வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு கேள்வி கேட்கத் துணிந்தீர் போலும்.

வருங்காலத் திராவிடத் தனியரசிலே சுரண்டு பவன், சுரண்டப்படுபவன், ஆண்டான் அடிமை, ஏழைபணக்காரன், பாட்டாளி, தொழிலாளி முதலியவர்க்குபேதமற்ற சுதந்திர சோஸலிஷக் குடியரசாகவே இருக்குமாயைவால், அத்தியூத்தாப்போல், இரண்டொரு முத்தையா செட்டிகளும், அழகப்பர்களும், இன்றைய படேலின் பாசீஸ் சர்க்காரிலே சுரண்டினாலும் சுரண்டப்பட்ட சொத்துரிமைகளத்

தனையும் திராவிட நாட்டிலே தானிருக்கும், பனியாக்கள் தமிழ் நாட்டில் சுரண்டி வட நாட்டில் கொண்டு குவிப்பதைப்போல் இல்லாமல் சுரண்டப்பட்ட தெல்லாம் இங்கேயே இருப்பதால், என்று தனியரசு மலர்கிறதோ, அன்றே சுரண்டப்பட்ட பணங்களனைத்தையும் நாட்டின் பொதுவுடமையாக்குவோ மென்பதை யுணராது வடவர்களுக்கு வக்கலாத்து வாங்கும் நுமது போக்கை நோக்கின், ஆட்டிப்பிழைக்க (மணி) இடங்கொடுக்கக் கூடா தென்பதுடன் அண்டிப் பிழைக்கக்கூட இந்த அக்ரகார அருதலிக் கூட்டங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாதென யாம் முடிவுகட்டுமுன்பே நீவிர் வடநாடு சென்று பனியாக்களுக்கு பஞ்சாங்கம் பார்க்க முடிவுகட்டி விட்டீர்களென்றே நினைக்கிறோம்.

மானாபிமானமின்றி மாற்றானை மருவி மடியிலிருப்பதை பிடுங்கி வாழும் மடிசஞ்சிகளின் சிரஞ்சீவிகளே, தமிழர்களா சுரண்டுகிறார்கள் ஆம் தமிழர்கள் சுரண்டத்தான் செய்கிறார்கள். எங்கே? ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ஆரஞ்சித் தோட்டங்களிலுள்ள அட்டைகளைச் சுரண்டி அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். இலங்கையிலே இருக்கும் தேயிலைத்தோட்டங்களில் தேயிலையைச் சுரண்டிக்கொடுத்து கூலி வாங்குகிறார்கள். மலேயாவிலுள்ள ரப்பர் மரங்களிலேயுள்ள ரப்பர்பாலைச் சுரண்டிக் கூலி வாங்குகிறார்கள். பர்மாவிலே பாங்காடாய் கிடந்ததைச்

சுரண்டி வளமிக்க வயல்களாக்கினர் எம்மக்கள். இதற்குப் பேர் சுரண்டல் என்றால், கால் மணிநேரம் கோர்ட்டிலே கத்திவிட்டு ஆயிரக்கணக்கில் வாங்கும் உமது குலத்திலே யுதித்த வாயாடிவம்பர்கள் செய்கைக்குப் பெயர் சுரண்டலா? கொள்ளையா?

அபிநய மென்றும், பரத நாட்டியமென்றும், கலையென்றும் சொல்லி காலைத்துக்கி, கையை நீட்டி, கண்ணைச்சிமிட்டி, செஞ்சை ஆட்டி, இடையை ஆட்டி, ஏன், சைடுத்தாவணியை ஓட்டி ஒருமணி நேரம் ஆடிவிட்டு பல ஆயிரம் ரூபாய்களை அபேஸ் செய்கிறார்களே உங்கள் அக்கார அழுக்காயித் தங்கைகள் இதற்குப் பெயர் சுரண்டலா? அல்லது விபச்சாரக்கொள்ளையா? ஏன், மான ஈனமற்ற Skin to Skin Nothing Sin என்ற மாய மந்திரங்களைப் பிரயோகித்து சர்க்கார் காரியாலயங்களிலே சர்வம் உச்சிக்குடுமிமயமாய் அமர்ந்துகொண்டு ஏழைகளின் வரிப்பணத்திலிருந்து சம்பளத்தின் பெயராலும் கிம்பளத்தின் பெயராலும் வாரிச்சுருட்டும் உங்கள் தொழிலுக்குப் பெயர் சுரண்டலா அல்லது திருட்டா? யாரைப்பார்த்து சுரண்டுபவர்களென்று சுணங்களைப்போல் குரைக்கிறீர். ஆளந் தெரியாது இனியும் காலை விடுவீராகில் உமது குலத்தையும் உம்மையும் கிழிந்த பாதரகையைக் கொள்வக்கொடுத்து பிய்ந்த வாரியலால் வெண்சாமரம் வீசி விரட்டுவார்கள் இந்த நாட்டுச்சூரிய மக்களென்பதை யுணர்ந்து வல்லினம் மெல்லினம் பார்த்து

வார்த்தைகளைப் பிரயோகம் பண்ணென்று உங்கள் பால் இரக்கம்கொண்டு சொல்லுகின்றோம் திருந்திக்கொள். மக்களை மாக்களாக்கும் உங்கள் சாஸ்திரங்களை சாடும் தன்மானத் தோழர்களைக் கண்டு ரத்தம் கொதிக்கிறது, நெஞ்சு குமுறுகிறது, உடல் பதைக்கிறது, மீசை துடிக்கிறதென்று துள்ளிக்குதிக்கும் துப்புக்கெட்ட தூர்த்தரே, ஆண்மையைக்குறிக்கும் மீசையை மழுங்கச் சிறைத்து மங்கையரைப்போல் தோற்றமளிக்கும் உங்களுக்கு மீசை எப்படித் துடிக்கும்? ஒருவேளை உச்சிக்குநிமி துடிக்கும்போலும்.

இரண்டு காலுமில்லாத முடவன் தாண்டவராயன் என்ற பெயரை கொண்டிருப்பதுபோல் இருக்கிறது, நீங்கள் மீசை துடிக்கிறதென்று சொல்லுவது. நாட்டுக்குறிய மக்களையே நயவஞ்சகமாய்ச் சுரண்டுவதுமின்றி ரத்தம் வேறு உங்களுக்குதுடிக்கிரதென்றால் காரண காரணமில்லையே; பட்டைச் சோற்றுக்கு நெட்டுறுப்போடும் உங்கள் மொட்டைச்சிகள் குட்டிச்சவரருகில் குப்பையள்ளும் குப்பண்ணனோடு குலாவுவதைக் கண்டல்லவோ உங்கள் ரத்தம் கொதிக்கவேண்டும். அம்பாள் கோவிலில் அபிசேகம் வாங்கப்போவதாகச்சொல்லி அக்ரகாரத்துக்கு அப்பளம் விற்கவந்த அய்யாச்சாமியுடன் அழகு லீலைகள் செய்யும் உங்கள் அம்மாமிகளின் அக்ரமங்களைக் கண்டல்லவோ நீவிர் உடல் பதைக்கவேண்டும். நெய் விற்கவந்த நெடுமாறனி

டம் நெடு நேரம் காதல்புரிந்து கற்பைக் குலைக்கும் உங்கள் அக்கிரகார அமங்கலிகளைக் கண்டல்லவோ உமது நெஞ்சம் குமுறவேண்டும்.

தட்டிப்பேசுவதோடு மட்டுமின்றி தலையில் குட்டிப்பேசவும் புறப்படுங்கள் என்று புத்தியில் லாத் தனமாய் கத்தும் இயற்பகை நாயனே, உங்களால் முடியுமா தலையில்குட்டிப்பேச. நாலரை கோடி திராவிடர்களும் ஏகநேரத்தில் விடும் மூச்சுக்கு முன்னால் நின்றால்கூட நீங்கள் உங்கள் பூர்வீக இடமாகிய மத்திய ஏசியாவுக்கு தூக்கியெறியப்படுவீர்களே. அதிகாரம் அக்கிரகார அறுதலிகளிடம் இருக்கிறதென்ற அகங்காரத்தால் அற்பனுக்கு வாழ்வுவந்து அர்த்தராத்திரி குடைபிடிப்பதைப் போல் அறிவிழந்து நிற்கும் உங்களுக்கு கேடுகாலம் சமீபித்து விட்டதுபோலும், பரத்தைக் குணம் கொண்ட பார்ப்பனிய பராரிகளை பாராளுமன்றத்தில் அமர்த்தினால் அந்த அரசும் ஒழிந்துவிடும் என்ற பொருள்பட, தூலேறக் கோல் சாயும் என்ற நுண்ணறிவாளரின் நுட்பமான புத்திமதியை உணராது இன்று இந்தியப் பாராளுமன்றம் நிர்வாக குழுவினரால் வம்சவாலிமயமாய் இருக்கின்றீர்கள் என்னென்ன அனர்த்தங்கள் விளையுமோ இன்னொட்டிற்கு, யாரறிவார். குட்டிப்பேசுவதற்குறிய காலமும் சமீபித்து விட்டது அப்பண்ணையங்காரே அழகாய் முடி சிங்கரியும் என்று அதட்டிச் சொல்லவும், குப்புவையரே, வெளுப்பு நன்றாய் இல்லையே என்று தட்டிச் சொல்

ஸவும், சுந்தரப்பட்டரே, சுத்தம் செய்யும் கக்கூ
சை யென்று கடிந்து சொல்லவும், கிருஷ்ண சர்மா
வே, சஸ்தி கூட்டு குப்பையை என்று குட்டிச்சொல்
லவும், ராமவர்மாவே, வண்டியைச் சீக்கிரமர்க ஓட்
டும் என்று உரத்துச் சொல்லவும், அக்கிரகார
அலர்மேலுகளை அரிசி குத்திகொடுக்கும்படி அதட்
டிச்சொல்லவும் அதிக நாள் இல்லையென்பதை
அறிந்து, அறியாமையை அகற்றி உயர்ந்தவ
னென்ற அகங்காரத்தை ஓட்டி, மக்களோடு மக்க
ளாய் உழைப்புத்தரத்தில் பங்கெடுத்து வேலைசெய்
யுங்கள். இன்றேல் இடமில்லை இந்தநாட்டில்.

வெட்கக்கேடு நாட்டிற்கே அவமானகரமானது,
பொது மக்களின் எச்சில் பணத்தைப் பறித்து ஏப்பமி
டும் கட்சி என்று கழுதைக் குரலில் எருமையைப்
போல் கத்தும் கணிகையர் குலத்தூதனே
நாளொன்றுக்கு எட்டண சம்பாதிக்கும் ஏழ்மை
மக்களைக் கொண்ட எங்கனையா பொதுப்பணத்தை
கொள்ளையடிப்பவர்களென்று சொல்லுகிறீர். கட
வுளின் பெயரால் காணிக்கை யென்றும் தட்சணை
யென்றும் தட்டிப்பிழைக்கும் தர்ப்பைபுல் தார்மிக
இந்துவே, மக்களிடத்திலே மதியை விதியின் பெய
ரால் மயக்கி எத்திப்பிழைப்பதும் காணாமல் கோவி
லிலிருக்கும் அம்மன்களின் அழகு தாலிகளையும்,
அழகிய சேலைகளையும், திருடுவதுடன் வைரக்கற்
களை எடுத்துக்கொண்டு இமிடேசன் கற்களை வைத்
தும், தங்கக்கலசங்களைத் திருடியும் வாழ்க்கையை

நடத்தி தொப்பையைப் பெருக்கும் தர்ப்பை வீரரே நீங்கள் செய்வதன்றோ வெட்கக்கேடு, அக்கிரகார அழகிகளாம் உங்கள் அலர்மேலுள் சாணி அள்ளவந்த சங்கரன்களோடு திருட்டுச் சல்லாபம் செய்வதன்றோ அவமானகரமானது.

பாப்பாரச்சேரிக்கு பால் கறக்கவந்த பழனியப் பனோடு பகலென்றும்பாராமல் பாங்குடன் பரித்து மருவும் உங்கள் பாவையர் செயலன்றோ வெட்கக்கேடு, வண்டியோட்ட வந்த வடிவேலுடன் வகை வகையாய் ஆலிங்கனாதிகள் செய்யும் உக்கள் ஆட லழகிகள் செய்யும் அப்பழுக்கற்ற தப்பிலித்தன மன்றோ அவமானகரமானது. ஒழிகக்கூச்சல் ஒழிக, என்று ஒப்பாரி வைத்த படித்துப் பட்டம் பெற்ற தாக காட்டிக்கொண்ட படித்தமுட்டாளே, உலகத் திலே நடந்த விடுதலைப் போராட்டங்களில் சரித்தி ரங்களைப் படித்திருந்தால் இந்த ஒப்பாரிவைக்கத் துணித்திருக்கமாட்டீர். ரஷ்ய நாட்டில் கொடுங் கோன்மை புரிந்த ஜார்மன்னனைப்பார்த்து, பொது வுடமையை வளர்க்க லெனினும் அவனது சகாக்களும் ஜார்ஸும் ஒழிக என்ற சுலோகத்தைக் கொடுத்தது தெரியாததா? சரித்திரம் படித்தாலல்லவோ தெரியும்.

ஏன்? காந்தியடிகள் தலைமையில் நடந்த விடுதலைப்போரில் ஏகாதிபத்தியம் ஒழிக, வெள்ளையர் ஆட்சி ஒழிக என்ற புரட்சி கோஷங்களிட்டதுமா

தெரியாமல் போனது. அடிமுட்டாளிலும் சுத்த தடி முட்டாள்தனமாய் எழுதத்துணிந்ததற்குறித் தார்மிக இந்துவின் எழுத்தாளனே, உருவத்தில் சிறியதாய் இருந்து சக்தியில் பெரியதாயிருப்பதையும் கடவுளையும் ஒன்றாக முடிச்சுப்போடும் முடிச்சு மாறியே, உனக்கு விஞ்ஞானத்தில் பட்டம் கிடைத்திருக்கிறதைப் பார்த்தால் நீ படித்து தேர்ச்சியடைந்து பட்டம் பெறாமல் பாவையரைக் காட்டி பசப்புமொழி புகன்று பட்டம் பெற்றிருப்பாயென்றே முடிவுகட்டவேண்டியிருக்கிறது. நேக்கும், நோக்கும் தவிர தமிழில்வேறு அறியாதருதலைகளாகிய நீவிர், அடுக்குமொழி, அடுக்குமொழி யென்று அறிஞர் அண்ணாவைக் கண்டு பொறுமைப்படுவதைப்பார்த்து உங்கள் போக்குக்கு இரங்குவதா? அன்றிச் சிரிப்பதா வென்றுகூடத் தோன்றவில்லை.

அண்ணாவின் கம்பரசத்திற்கு மறுப்பு எழுதுவதாகவும், விஷ டோசென்றும், பச்சிலைமுறி வென்றும் படோட்பமாய் டப்பாக்குத்திய ஊதாரியே, உன்னால் முடிந்தா ஒரு வார்த்தைக்குப் பதில் கூற, 60 பக்கங்களுக்கு மேற்பட்ட கம்பரசத்திலே அல்குல் பரவை என்ற இரண்டு வார்த்தைகளை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, அந்த இரண்டு வார்த்தைக்கும் உன் சுயபுத்தியுடன் சூத்திரம் சொல்லத் தெரியாமல் மதுரை கோபால கிருஷ்ணக் கோன் தமிழகராதியைப்புரட்டி சாட்சிக்கழைத்த சனாதன சவுண்டியே! ஆறுவார பீடிகை போட்டு கம்பரச

ஆராய்ச்சியிலிறங்கி அல்குலுக்கு புதுப் பொருள் கண்டுபிடித்திருக்கும் புல்லேந்தியே! உன் இனத் தைச்சார்ந்த கிருஷ்ணமாச்சாரியின் 'கம்பர் கவி நயத்' தைப்புரட்டிப்பார். அல்குல் என்றால் பெண் குறி என்று இருக்கிறதா அல்லது அடிவயிறு என்று இருக்கிறதா என்று பார். ஒரு வேளை அடி வயிற்றைத்தான் அல்குலாகக் கருதி உங்கள் அனந்த சயன லீலைகளை முடித்துக்கொள்வீர்கள் போலும். பிரமனின் முகத்திலிருந்து உதித்தவர்களல்லவா நீங்கள் அல்குல் நெற்றியில்தான் இருக்கிறது என்று கூட நீ வாதாடுவாய்போலும்.

உன் செய்கையானது மலையோடு மாங்காய் மோதியதைப் போலல்லவா இருக்கின்றது. கம்ப ரசத்தையே கலங்கடிப்பதாக கத்திய நீ வீர் ஒரு வார்த்தைக்குகூட பதில் கூற முடியாமல் போன பின் உமக்கு ஒரு பத்திரிக்கையும் வேண்டுமா?

ஒருசிலதே. முக்களைக் (தேசியமுஸ்லீம்கள் என்றும் சரி, அல்லது தேர்தெடுத்த முட்டாள்கள் என்றும் சரி) கொண்டு திராவிட கழகத்தார் மீது மோதவிட்டு வேடிக்கை பார்க்க விரும்பும் முப்புறியே! உன் முடிவு என்னவாயிற்று, சங்கராச்சாரியின் சுண்டல் சண்டையைத் தீர்த்துவைக்க நீ ஆண்டிவேஷம் போட்டு ஆசிரியர் குறிப்பு எழுத வேண்டியதாயிற்று.

ஏ! மானங்கெட்ட மரமண்டையே சிறிதுரோசமிருந்தால் அணுவளவு விவேகமிருந்தால் நீர் தன் மான திராவிடர்களுடன் வாதுக்கு வருவையோ? பகுத்தறிவுப் பாசறையை நோக்காது பார்ப்பனச் சேரியில் நடக்கும் அம்மாமிகளின் அலங்கோல நிலையைச் சீர்திருத்தும். அக்கிரகாரத்திலே மறு மணத்தைப் புகுத்தவேலை செய்வீர்களாகில் பார்ப்பனச்சேரிக்குப் பக்கத்திலே சர்வசாதாரணமாய் நடக்கும் சிசுக் கொலைகள் குறையும். சென்னைச் செங்கான் கடைப் பஜாரிலே தலைவாசல் காத்து கண்காட்டி காசுபறிக்கும் உங்கள் கணிகையர் தொகை குறையும். இவைகளை விடுத்து எம்முடன் சாடுவீராகில் வாரந் தவராது சவுக்கடி கொடுத்துக் கொண்டே இருப்போமென்பதையும் அறிந்து கொள்ளும்.

தார்மிக ஹிந்துவென்னும் பெயரால் தடித்தனம் கலந்த வார்த்தைகளால் வசைபாடுந் தொழிலைக் கொண்ட, தர்ப்பையைக் கொண்ட விப்பிரர் என்று பறை சாற்றும் பார்ப்பாரப் பதரே! பகுத்தறிவுசிறிதுமின்றி பலம்கொண்ட திராவிடர்களை வசை பாடுகின்றோமே என்ற எண்ணமும்இன்றி, திராவிடனே பதில் சொல்லுவாயா? உன் மனைவியுடன் பிறர் உறவாடச் சம்மதிப்பாயா? என்று கேட்கத் துணிந்ததை நோக்கின் நரிக்கு இரக்கங் காட்டினால், கிடைக்கு இரண்டு ஆடுகேட்கும் என்ற பழமொழி தான் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது.

ஹிந்து மதத்திற்கு இணையிலையென்று
 இயம்பி ஆர்யப் பூர்வோத்திரம் தெரியாது, ஆழந்
 தெரியாமல் காலேவிட்ட அம்மாமிகளின் அடாத
 செய்கையால் அவதரித்த ஆரியப் பிண்டங்களே!
 மற்றவனுக்கு உரிமையானவளை விரும்பி நடக்கின்ற
 அறிவீனம், அறத்தையும், பொருளையும் அறிந்தவ
 ரிடம் இல்லையென்பதற்கொப்ப, பிறன் பொருளால்
 பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்தறம் பொருள்
 கண்டார் கண் இல். என்ற எங்கள் தமிழ் மறைப்
 படி தூயவாழ்க்கை நடத்தும் திராவிடர்களைப்
 பார்த்து காட்டு மிராண்டித் தனமாய் கடாவ வந்த
 கணிகையர் வழி வந்த கசடரே நுமது வடமொழிப்
 புராணத்தில் உங்கள் ஒழுக்கத்தை வகுத்திருப்
 பதைக் கவனியும் “மாதரமு பைத்ய, கஸர
 முபைதி, புத்ரார்த்தித, சகாமார்த்தி நா புத்திர
 லோகோ நாஸ்தித் சர்லம்பரவோ, விருந்துஹஃ
 தஸ்மாத் புத்ரார்த்தம் மாதரம், ஸரஞ்சாதி,
 ரோஹதி, என்ற சமஸ்கிருத சுலோகத்தைப் பார்
 மின்” புத்திரார்த்த நிமித்தம் தாயோடாகிலும்,
 தமக்கையோடாகிலும், மகளோடேயாகிலும், பின்
 னையாரோடேயாகிலும் கூடிப் புணரலா மென்றி
 ருக்கும் உங்கள் வேதத்தை நீங்கள் கடுகளவும் தவ
 ருது கடைப்பிடித்து ஆரியப் பிரஜா உற்பத்தியைப்
 பெருக்கும் பேயர்களே, சற்றும் வெட்கமின்றி
 வெண்தோல் படைத்து விரகதாபம் வீரிட்டு, வீட்
 டுக்குள் வந்தவர் யாரானாலும் விவேகத்தை மறந்து
 மருவும் மானமற்ற மண்டையைப் படைத்த முண்

டைகளைச் சீர்திருத்த வழியின்றி பெண்ணிற்
பொருந்தக்கயாஉள? கற்பென்னும் திண்மை உண்
டாகப் பெற்ற யெம் பெண்ணினத்தைப் பற்றி
இனியும் எழுதத் துணிவீராகின் தும் துப்புக்கெட்ட
மூஞ்சியில் துடப்பத்தால் துடைக்க நேரிடுமென்
பதை யுணர்ந்து நடமின்.

உலகானுபவம் இல்லாத உஞ்சிவிருத்தி உச்
சிக்குடுமி உலுத்தர்களை, உங்களுக்கோ, உங்களை
அடிவருடும் தாசர்களுக்கோ சிறிதும் பகுத்தறிவோ
அல்லது சிந்திக்கும் சக்தியோ இல்லை யென்பது,
உங்கள் தார்மிக இந்துவின் மூலம் தெற்றென
விளங்குகின்றது.

கம்பராமாயணத்திலே! சேதுபந்தனப் பட
லத்திலே! அணை கட்டுவதற்காக மலைகளைக் கட
லிலே போடும் பொழுது கிளம்பிய நீர்து வாலிகள்
தெய்வலோகத்தில் இந்திரன் சபையில் நடன
மாடிக் கொண்டிருந்த நடன மாதர்களின் ஆடை
களை நனைத்து அவர்களின் அல்குலும் தெரிந்தது
என்று கம்பருக்கேயுரிய காமக் கலையைக் காட்டியி
ருப்பதைப் படியுங்கள். ஆடை நனைந்து அல்குல்
தெரிந்ததென்று, நும்போன்ற அறிவிலிகளின்
அபிப்பிராயத்திற்கு வழியின்றி தெளிவாக கூறியி
ருக்கின்றாரே, இது காம விகாரத்தை காட்டவில்
லையா? அது மாத்திரமில்லையே, ராமனுக்கு பட்டா
பிஷேக தினத்தன்று நகரில் அழகுபடுத்திய

பந்தலை வர்ணிக்கும் பாடலில் இளம் மாதர்களின் துடையைப் போன்ற வாழைகளை நட்டியிருந்தார்கள் என்றும், பந்தலின் உச்சி முகடுகளில் இளங்கன்னியர்களின் முலைகளைப் போன்ற பொற்கவசங்களை வைத்திருந்த தாகவும் பாடிய காமக் கருத்துக்களை நோக்குவீராக. அக்கிரகார அருதலிகளின் ஆசையைப்பெற்று ஆரியர்களுக்கு வால்பிடிக்க வந்த இனத்துரோகியாரே, நாட்டிலே நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பேர் கல்வியறிவற்றவர்களாயிருப்பதை முன்னிட்டு, பாமரமக்களுக்கும் விளங்கும் வகையில் “எங்கு போய்” “அங்குதான்” என்று எழுதிருப்பதை, மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடித்தது போல் குற்றம் கண்டு பிடித்து விட்டதாக குதிக்கும் இன உணர்ச்சியற்ற இயற்பகையே; சிந்தித்துச் சொல்லும் “அங்குத்தான்” “எங்குப் போய்” என்று பத்திரிகையிலே எழுதினால் எத்தனை பேருக்கு விளங்கும்? யாவருக்கும் விளங்கும் முறையில் எளிய நடையில் எழுதுவதுதான் அறிவுடைமை என்பதை அறியாத ஆரிய தாசரே! அவசரப்பட்டு ஆழந் தெரியாமல் காலை விடாதீர். கூறியது கூறல் என்னும் குற்றம் சொல்லவந்த குல்லாகப்பட்டர்கள் அடிவருடும் அற்பர் சிகாமணியே, நீங்கள் போற்றிப் புகழும் கம்பர், பாட்டுத்தவராமல் அல்குலை அழைக்கும் பொழுது அதைக் கண்டித்து எழுதவேண்டுமானால், கூறியது கூறித்தானேயாக வேண்டியதிருக்கிறது.

எங்கள் ஊர் சென்னை நீ ஏன் இங்கு இருக்கிறாய்? என்று கேள்வி கேட்கத் துணிந்த சனாதன துர்க்குணங்களே, செழிப்புள்ள நகரங்களில் ஆரியர்கள் என்ற அனுமதேய நாடோடிப் பார்ப்பனப் பாதகர்களை அனுமதித்தால் அந்த நகரமும் பாழாகி விடு மென்பதை யுணர்ந்து பழந்திராவிடர்கள் “ஊருகெட தூலை விடு” என்ற பழமொழிக் கிணங்க நகரங்களுக்கப்பால் பார்ப்பனச்சேரி என்று ஒதுக்கி வைத்ததை மறந்தீர்கள் போலும். நாடெங்கும் இனஉணர்ச்சி கொண்ட திராவிடர்கள், இந்த நாட்டில் சாஸ்திரத்தின் பேரால் ஒட்டை ஏடுகளைக் காண்பித்து எத்திப் பிழைக்கும் பித்தர்களாம் ஆரியர்களை ஆட்டிப் பிழைக்க (மணி) இடம் அளிக்கக் கூடாதென எக்காளமிடும் இற்றை நாளிலே! மேலே கண்ட கேள்வியைக் கேட்கத் துணிந்த உங்கள் சிறுமதியை நோக்கின், தாய் தவிட்டுக்கு அமும் போது மகள் மாங்காய் மாலை கேட்ட கதைதான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. உண்டைக்கட்டிகளைத் தின்று முண்டைகளை முக்காடு போடச் சொல்லி மோக வலைவீசி முடிச்சவிழ்க்கும் மோசவேலை செய்யும் முடிச்சுமாறிகளே, காலம் நெருங்கி விட்டது நீங்களிருந்த இடத்தில் புல் முளைக்க.

ஆண்மையில் பெண்மையைக்காணும் உங்கள் விஷ்ணுவும் நாரதரும் சேர்ந்து 60 பிள்ளைகளைப் பெற்றதாகவும், அவ்வுறுபது பிள்ளைகளின் பெயரே பிரபவ முதல் அறுபது வருஷங்கள் என்று

ஏட்டிலே எழுதிவைத்த மர மண்டைகளே, ஆண்மையில் பெண்மையைக் காணும் உங்கள் தேவர்களாம் விஷ்ணுவும் நாரதரும் சேர்ந்து பின்னணி சங்கீதம் வாசித்துப் பிள்ளைகளைப் பெற்றதாக புராணம் எழுதும் புல்லறிவாளர்களாகிய நீங்கள், பிள்ளைப் பேற்றின் காரணத்துக்காக புண்டரீகமாக மென்று சொல்லி அம்மாயிகளை அழிச்சேரித்தனம் பண்ணச் சொல்வதில் ஆச்சரியமில்லையே, நாட்டில் நடக்கும் நடைமுறையறியா நபஞ்சக வஞ்சகர்களே தன்மானத் திராவிடர்கள் திருவள்ளுவர் ஆண்டைக் கையாழுவது தெரியாமல் கழுதைக்குரலில் கத்தும் முட்டாள் தனத்தை விட்டு அறிவுடைமையுடன் நடந்து கொள்க.

கோவில்கள் திருடர் குகையென்று ஏசுநாதராலும், விபச்சாரவிடுதியென்று காந்தியடிகளாலும் சொல்லப்பட்ட கோவில்களும், மடங்களும் கட்டினது முட்டாள் தனத்திலும் வடிகட்டின மடத்தனமென்று ஒரு தடவையல்ல, ஓராயிரம் தடவை சொல்லுவோம், சொல்லிக் கொண்டேயிருப்போம்.

தர்ப்பையை நம்பிய பார்ப்பனர்களின் அட்டுழியம் ஒழியும் வரை சொல்லுவோம் பஞ்சாங்கத்தைக் கொண்டுவார்ப்பராக்கும் பார்ப்பனிய பண்டிமக்கள் ஓடும் வரை உரைத்துக் கொண்டேயிருப்போம், வரதட்சிணைக் கொடுமையால், சாந்தி முகூர்த்தத்திற்கு சண்டித்தனம் செய்யும் உச்சிக் குடுமியர்களின் ஊதாரித் தனத்தால், உங்கள் அம்

மணிகள் கோவில்களை அடைக்கலமாகக் கொண்டு, கண் வலை வீசி காளையர்களைப் பிடித்து வழக்கி விழுந்து சீரழியும் சிறுமைக் குணம் ஒழியும் வரை கோவில்கள் ஒழியட்டும் என்று முழங்கிக்கொண்டே யிருப்போம், நாசகாலக் கொட்டையென்னும் உத்திராட்ச மாலையை யணிந்து பொய்ச் சடை பூண்டு போலித் துறவி வேடத்தில் கோலாகல வாழ்க்கை நடத்தி சமூகத்தைச் செல்லரித்துப் பாழாக்கும் பார்ப்பனியப் பண்டாரப் பராரிகள் இருக்கும் வரை மடங்களை மட்டந் தட்ட வேண்டுமென்று மக்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டேயிருப்போம். தொழிலுக்கும், மக்கள் வசிப்பதற்கும், சிறுவர்களுக்கு கல்வி கற்பிப்பதற்கும் இடமின்றி திண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது உழைத்துச் சாப்பிடும் வழக்கமின்றி ஊதாரித் தனமாய் ஊரான் பணத்தை சாஸ்திரமென்னும் சதிகாரமோச வலையைக் காட்டி, மடமென்றும் கோவிலென்றும் கட்டச் சொல்லி காசைப்பறித்து உண்டைக் கட்டிகளைத் தின்று மாமிசப் பிண்டங்களாய் மான ஈனமற்ற வாழ்க்கை நடத்த முக்கோடு போட்ட முரடர்களோடு (நாமம்) மோதும் மொட்டச் சிகளின் வழித் தோன்றல்கள் சொந்த இடத்திற்குப் போகும் வரை சொல்லுவோம்.

அந்தகாரத்தின் நிறம் கருமை என்று சொல்லிக் கருஞ்சட்டையைக்கண்டு அவறித்துடிக்கும் அக்கிரகார அறிவிலிப் பதரே! உங்கள் ஆசை மந்திர

அர்ச்சகிகளாம் அனாராதாக்களின்.....துனி
கருப்பாயிருக்கின்றதே? அந்தகாரத்தின் நிற
மென்று சொல்லி அறுத்தெரிந்து விடுவதுதானே?
சிண்டுகளைத் தட்டி கொண்டைகள் போட்டு
கும்மாள மடிக்கும் குப்பண்ணைக்களின் கேசங்களை
அந்தகார நிற மென்ற காரணத்தால் மழுங்கச்
சிறைத்து தூய்மையான வெள்ளை நிறத்திற்குப்
பதிலாக சுண்ணாம்புக் கரைத்து வெள்ளையடித்து
விடுவதுதானே.

உருவம் அமைத்து வழிபடுவது தமிழர்
முறைகளென்று உளரும் உலுத்தரே உமக்கு
கொஞ்சமும் மண்டையில் இல்லைபோலும்? இயற்
கையை வணங்கி எம்மினத்தாரிடம், மாடுகள்
மேய்க்க வந்த மடைமைக் குணமுள்ள நீவிர் வந்து,
கல்லுகளை நட்டி கடவுளென்று சொல்லி ஏமாற்றிய
காலையில் எவ்வளவு அறப்போர், அறிவுப்போர்
நடந்தது என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமானால்
ஏழாண்டு காணாதே, உங்கள் மாயவலையில் சிக்கி
யலைந்து மயக்கம் தீர்ந்த பட்டினத்தடிகள் கூட
“புளியிட்ட செம்பிலும் உளியிட்ட கல்லிலும் இருப்
பனோ எங்கனாயன்” என்று பாடிச் சென்றாரே,
திருமலர்கூட நட்கல்லைத் தெய்வமென்று நாலு
புட்பம் சாத்தியே சுற்றிவந்து முனமுணக்கும் தூய
மந்திரம் ஏதடா என்று ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு
முன்பே சுரணையற்ற சம்பனக் கூட்டங்களாகிய
உங்களைப் பார்த்து கேட்டாரே.

ஆடு நனைகிறதென்று ஓலைய் உட்கார்ந்து அழுத கதையைப்போல் வருங்கால மாணவர்கள் கெட்டு விடுவார்கள் என்பதற்காகவே சு. ம. எதிர்ப் பிரச்சாரம் செய்வதாகச் சொல்லும் சனாதனச் சிற்றினங்களே, உங்கள் சிவபெருமான் ரிஷி பத்தினியுடன் கள்ளக்காதல் புரிந்ததைக்கண்டு, ரிஷி, சிவபெருமானின் சிசுனம் அற்று விழக் கடவது என்று சாபமிட்டதாகவும், சிவன், அற்றுவிழுந்த சிசுனம் ரிஷியின் நெற்றியில் ஒட்டிக்கொள்ளும்படி எதிர் சாபமிட்டதாகவும், நெற்றியில் ஒட்டிக் கொண்ட சிசுனம் தாருகாவனத்து ரிஷிகளனைவரும் தாங்கிப் பிடித்தும், கைலங்கிரி வரை நீண்டகொண்டு போனதாகவும் பொய்ப் புராணங்களை எழுதியதுமன்றி, விரிவுரைவேறு செய்யும் வேதிய வீணர்களே, விஞ்ஞானம் வீறிட்டெழும் இக்காலத்தில், யார்துலை மாணவர்கள் கற்றால் கெட்டுப் போவார்களென்பதை அறிஞர் உலகம் அறியும்.

அறிவியக்கத்தாரின் அறிவுரை கண்ட, அக் கிரகார அறுதலிகளின் ஓலமும், தன்மான முர சொலி கேட்ட தர்ப்பையர்களின் தவிப்பும், திராவிடர்கழகத்தின் தனியரசுக் கொள்கையைக் கண்டதும், கிராஸ்பெல்ற்று அணிந்த வாயாடி வம்பர்களாம் உங்கள் வக்கீல்களின் ஏக்கமும், பகுத்தறிப்பிட்டாளத்தின் பரணியைக் கண்டு பார்பனரின் பதற்றமும், நாடறிந்த உண்மையாயிருக்க எதிரியால் எய்யப்பட்ட அம்புகளை தன்னுடம்பிருவிந்து பிடுங்கி எதிரியை வீழ்த்தும் போர்க் குணம் படைத்த

மறத் திராவிடர்களைச் சாவுமணியடிப்போமென்று சாகுரலிற் கத்தும் சனாதனச் சரிக்கி விழுந்த சவுண்டியே! கும்பி கூழுக்கு அழும் பொழுது கொண்டை பூக்கேட்ட கதையைப் போலல்லவா இருக்கிறது உம் கொக்கரிப்பு? நீங்கள் சாவுமணி அடிக்க வேண்டிய இடம் இருக்கிறது எங்கே? அக்கிரகாரத் திண்ணையில் அலுத்துறங்கும் அப்பாவி களை, தட்டி எழுப்பி தக்கது தந்து அழு—தி சாதிக் கச் சொல்லும் அம்மாயிகளின் அளிச்சேரித் தனத் துக்கு அடியுங்கள் சாவுமணி. கத்தரிக்காய் விற்க வரும் கருப்பனோடு காதல் புரியும் உக்கள் கணிகை யர்களுக்கு அடியுங்கள் சாவுமணி, உழைக்காமல், ஊராளை ஏமாற்றி வயிறு பிழைக்கும் உங்கள் உஞ்சி விருத்திகளுக்கு அடியுங்கள் சாவுமணி. பாவையரைக் காட்டி பட்டம் பதவி பெறும் உங் கள் பகற்கொள்ளை பராரிகளுக்கு அடியுங்கள் சாவு மணி. உண்டைக் கட்டிக்கும், உழுத்த கடலைச் சுண்டலுக்கும் ஊர்ச்சொத்தைக் கொள்ளையடிக் கும் ஊதாரி பார்ப்பனர்களுக்கும் அடியுங்கள் சாவு மணி. சக்தி பெரிதா சிவம் பெரிதவெனச் சச்சர விட்டு, நடனப் போட்டி நடக்கும் பொழுது சிவ னின் சடை முடியில் ஒளிந்திருந்த கங்கைக்கு மாத விடாய் வர அதைத் திலகமாய் சிவன் வைத்துக் கொண்டதாக பொய்ப் புராணம் எழுதியதுமன்றி. இன்று நெற்றியில் குங்குமப் பொட்டிடச் சொல் லும் பட்டர்களென்ற படுக்காளிக்கு அடியுங்கள் சாவுமணி. நாகரீகம் நாளுக்குநாள் வளர்ந்து

கொண்டிருக்கும் இன்று கூட கும்பகோண அக்கிரகாரத்தில் முழுநிர்வாணமாய் வந்து பிச்சை கேட்கும் முத்துகுமாரசாமியாருக்கு, பெண்களுக்குரிய அச்சம், மடம் நாணம் சிறிதுமின்றி, குலுக்கி நடந்து வந்து நிர்வாணக் கோலத்தை கூர்ந்து நோக்கிப் பிச்சையிடும் அக்கிரகார ஆரியப் பார்ப்பனியை பைங்கொடிகளுக்கு அடியுங்கள் சாவுமணி. உலர்ந்த புல்லும் ஒட்டைச் சுவடியும் கொண்டு நாட்டை மொட்டையாக்கிய நாடோடி நபஞ்சகக் கூட்டத்துக்கு அடியுங்கள் சாவுமணி. மோட்சமென்றும் நரகமென்றும் நாட்டு மக்களை ஏமாற்றிய நாசகாரப் பலவட்டரைப் பார்ப்பனருக்கு அடியுங்கள் சாவுமணி. உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்ற வர்க்க பேதத்தை காண்பிக்க முப்புரியணிந்த (பூணூல்) தொப்பையர்களுக்கு அடியுங்கள் சாவுமணி, விபச்சார மின்னதென்றறியா வீரத் திராவிட நாட்டிலே விபச்சாரத்தைப் பரப்பிய வேதியக் கூட்டங்களுக்கு அடியுங்கள் சாவுமணி. புல்லேந்தி புராணத்தைக்காட்டி, எத்திப்பிழைக்கும் சோணகிரிகளே இனியும் எங்கள் ஒப்புயர்வற்ற அறிஞர் அண்ணை வைப்பற்றி அடாத வார்த்தைகளை உபயோகிப்பீர்களானால் உங்கள் அக்குவோர், ஆணியோர், அத்தனையும் சுக்கு நூராக்கப்படும் என எச்சரித்து விரிவஞ்சி விடுகின்றேன்.

அதட்டிக் கேட்க ஆள் இல்லாவிட்டால் அம்மாயி அண்ணனுடன் சேர்வாள் என்ற அக்கிரகார அடைமொழிக்கு ஆளான அனாமதேய முப்புரி நூலரே, நீவிர்மனித குலத்தில் பிறந்தவரா? அன்றி வரட்டுக் கூப்பாடு போடும் மண்டுக இனத்தில் உதித்தவரா என்று ஐயமடைய வேண்டியதிருக்கிறது. ஏன்? பஞ்ச கச்சம் கட்டி, பஞ்சாங்கத்தைக் காட்டி, உச்சிக்குடுமியைத் தட்டி முடித்து, நாட்டை மொட்டையாக்கிய உங்கள் கபடத் தொழிலை கருவருக்கத் தோன்றிய தன்மான இயக்கமும், இயக்கத்தின் பத்திரிகையும் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு பாவம், பேதபுத்தியால் நீவிர் உந்தப் பட்டு, கேவலம் அற்பத் தன்மாய், ஆபாச நடையில், அறிவுக் கொவ்வாத முறையில் பத்திரிகைத் தர்மத்தை மீறிதகாத நடையில் “தார்மிக ஹிந்து” வென்ற சாக்கடைப் பத்திரிகை மூலம் எழுத முன்வந்த உமது திமிரை அடக்க விழுப்புண் படாத நாள் எல்லாம் வழுக்கினுள் வைக்கும் தன்னுளை எடுத்து என்ற திருமறையைக் கைக்கொண்ட பரம்பரை வீரர்குலத்துதித்த கிளர்ச்சியின் சவுக்கடி தாங்காது, ஆடு நனைகிறதென்று ஒலைய் ஒப்பாரி வைத்தது என்ற கதையைப்போல் ஒலமிடும் ஒப்பில்லா ஒலய்க் குணம் படைத்த ஜகனாக்குரங்கரே! பதராது இரும். பதற்றமடையாதிரும். உமக்கு வண்டிக் கணக்கில் சவுக்கடி தயாரிலிருக்க, நான்கு சவுக்கடியில் நாயாய் ஒலமிடும் நாடோடிச்

சனாதனக் குற்றகுட்டா குரங்காரே, சவுக்கடி உமக் கேதான். உம்மினத்தவர்க்கேதான். ச ந் தே த க ம் வேண்டாம்.

மயிர் நீப்பின் வாழாக்கவரிமான் அன் னா ட் உயிர் நீப்பர் மானம் வரின், என்ற வள்ளுவன் நீதி நூலுக்கொப்ப மானமே பெரிதென வாழும் திராவிடப் பெருங்குடி மக்களை, இன்னாட்டுக்குரிய மன்னர் மணிகளை வரம்பின்றி வசைபாடி எழுதிய வம்பர் திருமேனியே, நீவிர் யா ரை யும் எந்த முறையிலும் திட்டி கீழ்த்தரமாய் எழுதலாம்போலும், ஒரு குலத்துக்கொரு நீதி கோரும் உலுத்தர்களாகிய நீவிர் எழுதும் மிலேச்ச பாசைநடைக்கு சவுக்கடி கொடுத்தால் சவுக்கடியை எதிர்த்து நிற்க முடியாமல் (அதுதான் உங்கள் பரம்பரைக்கே இல்லையே) அரசியலாரிடம் அதிகாரத் தொனியில் ஓலமிட்டு அடைக்கலம் புகுந்த அற்பராகிய நீவிரா பகுத்தறிவுப் பாசறையை எதிர்ப்பவர்? உமது முகரையைப் பார்த்தாலே தெரிகிறதேகூட்டிக்கொடுத்து (நாமக்கட்டி) ஆட்டிப் பிழைப்பவர் (மணி) என்று.

மானங்கெட்ட மண்டையைப் பெற்ற முண்டையர்குலத் தலைவரே, நீவிர் நினைப்பதைப் போல் உம்மைப்போன்ற மானமற்ற, மதியற்ற, மடையர்களில்லை இன்றைய ஆட்சியாளர்கள். கிளர்ச்சியின் சவுக்கடிப் பகுதியை எடுத்தால் வரி தவராமல், வார்த்தை தவராமல் நீவிர் எழுதும் நாற்றம் பிடித்த

பாசை நடையை கண்டித்து சுடச் சுட உமது முக்கோடு போட்ட (நாமம்) முகம் வீங்கவீங்க பாம ரரை ஏமரற்றித்தின்று தாளியைப்போல் காட்சிய ளிக்கும் நூம்கள் தொப்பை கலங்கக்கலங்க சவுக்கடி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் இன்னும் கொஞ் சம் பலமாய் சவுக்கடி கொடுத்தால் நலமாயிருக்கு மென்று தான் முடிவு கட்டிருப்பார்கள் என்பதை யறியாமல் சவுக்கடி தார்மிக ஹிந்துவிடாகச் சென்னை மந்திரி சபைக்கா? என்ற அக்கிரகார அத்திம் பேர் பாசையில் அழுகைக் குரலில் தலையங்கம் தீட்டி அரசியலார்க்குக் காட்டிக் கொடுத்துப் பய முறுத்த முன்வந்த பார்ப்பாரப்பாதுகாவலப் பயங் கொள்ளியாரே, நீவிர் நினைக்குமளவுக்கு கோழை களல்லர் நாங்கள். கணவனும் தனையனும் பேரர்க் களத்திலே மாண்டு கிடக்க, தன் ஒரேமகனைச் சீவி முடித்து, பொட்டிட்டு, உச்சி மோந்து, வாழ்த்தி, வாள் கொடுத்து பகைவரை மாய்த்து வெற்றி வீர னாய் திரும்பிவா வென்றனுப்பிய வீரத் தாய்மார் வழி வந்த நாங்கள், எங்கள் நாட்டின் விடுதலைக்கு கலையுயர்வுக்கு, கைத்தொழில் விருத்திக்கு, எங்களு யிரினுமினிய தாய்மொழிவளர்ச்சிக்கு, இடையூராக யார் யார் எந்த ரூபத்தில் எந்தவித இன்னு செய்தா லும் அதை மனப்பூர்வமாய் ஏற்று எதிர்நீச்சி நீத்த உயிரைத்திரணமாய் மதித்து, ஏன் செலவு ஏழுதி. பெரியாரின் பெரும் படையில் சேர்ந்த நாங்கள் உமது உருட்டல் மிரட்டல்களுக்கு ஒருநாளும் பயப் பட மாட்டோமென்பதை யறிந்து திருந்திக்கொள்

ளும். இல்லையேல் இருக்கிறது சவுக்கடி வேண்டுமள வுக்கு உங்கள் குட்டுகளை, எத்துவாளித்தனங்களை தகிடு தத்தங்களை உடைத் தெரிவதற்கு. கம்பரின் குறும்புத்தனம் கம்பரச்த்தின் பேரால் வெளிப்பட்ட டதைக்கண்டு கானடா தேசத்து காண்டா மிருகம் போல் மிரண்டு ஓடும் தண்டு கமண்டலம் கொண்ட தர்ப்பைச் சூ ர ரே! உங்கள் அழகு சுந்தரிகளின் அல்குலை ஆங்கிலர்க்குப் படங்காட்டி பல்லையினித் துப் பரங்கியரின் ஆட்சியில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்த அம்மங்கார்களாகிய நீவிர் அல்குலுக்கு வக்கலாத்து வாங்குவதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும்மில்லை.

தொழிலாளி முதல் முதலாளி வரை, பட்டாளி முதல் பணக்காரன் வரை, மாணவன் முதல் மன்னர்கள் வரை, சிறுவர் முதல் பெரியவர்கள் வரை, நாட்டு மக்கள் எல்லோரின் உள்ளத்திலும், ஜாதி, மத, வர்க்கபேதமில்லாத நிகழ்வுகொண்டு பேரபிமானம் பெற்றுத்திகழும் எங்கள் ஒப்புயர்வற்ற நகைச்சுவையரசர் மேல் சீறிவிழும் ராஜபாளையமே எச்சரிக்கை, நகைச்சுவையரசின் கீர்த்தியைக் கண்டு பொருமை பிடித்து பல சூழ்ச்சிகள் செய்து வெஞ்சிறையில் வைத்து வேடிக்கை பார்த்து வீழ்த்தி விட்டோ மென்று கும்மாளமடித்த உன் குல்லாகும்பியில் மண் விழுந்ததை நினைத்தாவது எச்சரிக்கையுடனிரும்.

கலையின் போர்வையில் காலைத்துக்கி கவுடு கிழிய ஆடும் அக்கிரகார ஆபாசநடனத்தை, சிறுமி

யர்களுக்கு கற்றுக்கொடுக்கக்கூடாது, சிறுமியர்களுக்கு கல்வி, தையல், வீட்டுவேலை முதலிய வாழ்க்கைக்கு வேண்டியவைகளைத்தான் சிறுவயதில் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று நகைச்சுவையில் நாசுக்காகப்படுத்திபுகட்டும் நகைச்சுவையரசர்கிருஷ்ணன்மேல் சிறிவிழும் சிப்பிப் பாரையே சிந்தித்துப் பார். சீரங்கம், திருச்செந்தூர் முதலிய இடங்களில் ஆலயங்களை சுற்றி வசித்துக்கொண்டு, ஆலய வழிபாட்டுக்கு ஆஸ்திக வேடம் பூண்டு வரும் அப்பாவிகளை அர்ச்சனை செய்து தருகிறேன் என்று ஆத்துக்கு அழைத்துச் சென்று, அம்மாமியிடம் கண் ஜாடை செய்து அய்யாவைக் கவனித்துக்கொள் என்று சொல்லி அபேசாக்கும் அற்பத்தனத்தை, பராரிகளின் வீட்டில் (தாசி) டாப்பர் வேலை பார்க்கும் பாதகச் செயலைக் கண்டு ஏமாராதீர்கள் என்று எடுத்துச் சொல்வது உமக்குக் குற்றம் போல் படுகிறதா?

நாயை நாய் என்று சொல்வது போல, கழுதையை கழுதை என்று சொல்வது போல, மாட்டை மாடு என்று சொல்வதைப் போல, ஏன் மொட்டச்சிகளை முண்டச்சி என்று சொல்வதைப் போல பார்ப்பனராகிய உங்களை பார்ப்பனர் என்று நகைச்சுவையரசர் நவின்ரூல் அது குற்றமா? நாட்டின் அனுபவ மறியாமல் பத்திரிகை வேறு ஆரம்பித்து கன்னா பின்னாவென்று கத்தும் உம்முட்டாள்த்தனமான முண்டைப் போக்குக்கு காரியுமினும் காலம் நெருங்கி விட்டதென்பதுணர்ந்து சீர்திருந்தும்.

காலத்தின் போக்கை யறியாது கருத்தின்றி, அறிஞர்களால் கைவிடப்பட்ட ஜோசியத்துக்கும், பழமைச் சாத்திரத்துக்கும் வக் காலத்து வாங்கி, புதுமையான விஞ்ஞானப் போக்கை விரைத்துப் பார்க்கும் உமது விபரீதமான வேதிய விப்ர முகத்தில், விளக்குமார் கொண்டு வெஞ்சாமரை வீசுவார்களென்பதை யுணர்ந்து அடங்கி நடந்து கொள்ளும். திராவிடர் கழக கூட்டங்களில் கருப்புச்சட்டை அணியாமல் பேசக் கூடாது என்று கழக விதி முறையிருப்பது தெரியாமல் கட்சிச் சார்பற்ற திருக்குறள் மாநாட்டில் கருப்புச்சட்டை அணியாமல் கலந்து கொண்டார்களென்று கழறுவதை நோக்கின் நுமது போக்கு, எச்சிலை எடுக்கச் சொன்னால் எத்தனை இலை என்று எண்ணுவதைப் போல் இருக்கிறது. கருப்புச்சட்டைக்குப் பதில் உங்களுடைய மாயா மந்திரங்கள் தான் வெளுத்து விட்டது, அர்த்த சாஸ்திரக் குப்பைகளின் சாயம் வெளுத்துவிட்டது. பூதேவர்கள் என்ற பொய்யுரை வெளுத்து விட்டது, உங்களாரணங்குகளைக் காட்டி உத்தியோக உயர்வு பெற்று ஊரை ஏமாற்றி எத்தி வாழ்ந்த தெத்துவாளித் தனங்களின் சாயம் வெளுத்துவிட்டது. அது மட்டுமல்ல; இன்னும் உங்கள் மாய்மால ஜாலங்கள் எல்லாம் அதிசீக்கிரத்தில் வெளுத்துப் போவதுடன் வெளியேறு படலமும் ஆரம்பிக்கப் போகிறது, அதி சீக்கிரத்தில். கருப்புத்திரை கிழியுது பார்! என்று பகர்ந்த பார்ப்பனிய பண்டி மக்களே, நீவிர் முரட்டுத்துணி நெய்யும் தரி

யில் பட்டுச் சா ல் லை வ நெய்யமுடியுமா வென்று கேட்டிருப்பதைப்போல பள்ளியில் ஒ து ங் கா து பாளுமுங்கள் சும்பிக்காக தெருத் தெருவாய் உஞ்சி விருத்தி எடுத்துக் காலங்கடத்திய வராகமிகிரனுக் கோ அன்றி கர்க்கருக்கோ, வான சாஸ்திரத்தைப் பற்றியோ, வால் நகைத்திரத்தைப்பற்றியோ தெரியுமா? தெரிய வழிதான் இருக்கிறதா என்றால், இருக்கிறது. எங்கே, பிச்சை கொடுப்பார்கள் எங்கே போனால் வயிறு உணவு கிடைக்கும் எங்கே போனால் கூட்டிவிடலாம், என்ற உங்கள் பரம்பரைத் தத்துவம் தெரியும்.

இதைவிடுத்து நாட்டிலுள்ள மக்களை ஏமாளிக ளென எண்ணி, நாரதர், ஆர்ய பட்டன், வராகமிகிரன் முதலிய அந்தணர்கள் தான் வானசாஸ்திர நுட்பங்களைக் கண்டு பிடித்தார்கள் என்று நா கூசாமல் பொய்யுரை புகலும் புராணப் பித்தரே நீயூட்டன், கல்லியோ, பெஞ்சமின் பிரான்லின், போன்ற விஞ்ஞான விற்பன்னர்களின் சரித்திரம் தெரிந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில்கூட ஏமாற்றுத் தொழில்புரியவந்த நுமது மர மண்டையில் எத்தனை சவுக்கடி கொடுத்தாலும் புத்திவராது போலும்? வராதுதான். லட்சியத்துக்காக, கொள்கைக்காக பத்திரிகை நடத்தினாலன்றோ புத்திவரும் நீவிரோ சேவலம் பிழைப்புக்காக பாவம் பணத்தாசையால், பணத்திற்காக பத்திரிகை நடத்தும் பாமரப் பார்ப்பனிய பைசாசமாகிய உமக்கு எப்படி புத்திவரும்? புராணத்தின் பேரால் புல்லுருவி வேலைசெய்யும்

புராண மரியாதைக்காரர்களுக்கு கல்தா கொடுக்கும் காலத்தில் புத்திவரும். சாஸ்திரத்தின் பேரால் சதி செய்யும் சண்டாளர்களை நாடு கடத்தும் காலத்தில் புத்திவரும். கடவுளின் பேரால் கொள்ளை யடிக்கும் உங்கள் கணிகையர் மக்களுக்கு கடுந்தண்டனை கொடுக்கும் காலத்தில் வரும் உங்களுக்கு புத்தி. தெத்துவாளித் தெகிடுதத்த எத்துவாளிப் பிராம ணேத்தமப் பித்தர் குலத்துதித்த ஜகனக் குரங் காரே எச்சரிக்கை செய்கிறோம்.

மீண்டும் மீண்டும், காலத்தை அனுசரித்து கருத்துக்கொப்பும் முறையில் உமது போக்கைத் திருத்திக்கொள்ளுமென்று. உமது 37-ம் இதழிலே தார்மிக ஹிந்துவின் போக்கு பிடிக்கவில்லையென்ற தலைப்பில் உமது போக்கைக் கண்டித்து எழுதிய புத்திமதிப்படியாவது திருந்தி நடந்து கொள்ளும், இல்லையேல், இருக்கிறது சவுக்கடி, சவக் குழி போகும் வரை.

கருஞ்சட்டையினருக்கு மூளை யிருக்கிறதா? என்று மூளை கீழே உள்ள ஒருவர் கடாவியிருப்பதை பார்த்தோம். M.M.P. என்ற அந்த கையெழுத்து எழுதியிருக்கின்றதுபோல் நாங்கள் முட்டாள்கள் அல்ல. தர்ப்பைப்புல் தார்மிகஹிந்துவில் ஒரு சில தேசிய முஸ்லீம்கள் என்றதே .மு.க்களும், ஆரியர்களின் அடிவருடிகளும் அவர்களுடைய வெண்ணிறவிமலாக்களின் கடைக்கண் வீச்சுக்கு ஏமாந்து திரியும் விவேகமற்றவி பீஷ்ண பரம்பரை

வந்த திராவிடத்துரோகிகளும் எழுதுகின்றார்களென்பதை யறிவோம். தார்மீகஹந்துவில் ஆரியரல்லாத ஒரு சில சிற்றினங்கள், கட்டுரைகள் எழுதுகின்றன என்பதை அறிந்து தான் ஆரியத் தாளுக்கு அடி கொடுக்கிறோம். காரணம், எய்தவனிருக்க அம்பை நோவதிலோ, தாக்குவதிலோ பயனில்லை என்ற காரணத்தாலேதான். தற்குறி தார்மீக ஹிந்து, தவது எதிர்ப்பை, தத்துவ விளக்கத் தோடு நூல் ஆதாரங்களோடு, பத்திரிக்கைகளுக்கூரிய உயர்ந்த நடையைக் கடைப்பிடித்திருக்குமானால், நாமும் உயர்ந்த நடையிலேயே பதில் கொடுத்திருப்போம் என்பதை M. M. P. என்ற க. மு. க்கு அறிவுருத்துகிறோம்.

அது மாத்திரமல்ல, திராவிடர் கழகம் பார்ப்பனர்களிடத்தில் ஆவேசம் கொண்டதல்ல. பார்ப்பனர்களுடைய ஒற்றுமையை, அறிவுக் கூர்மையை போற்றுகிறோம், ஏமாற்றுவதன்மையை, நயவஞ்சகமாய் நாச வேலை புரியும் கோட்சேத் தனத்தை வெறுக்கிறோம். அவர்கள் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு குலத்துக் கொரு நீதியாகிய பார்ப்பனியத்தைத் தான் வெறுக்கிறோம். வெறுப்பது மட்டுமல்ல தகர்த்தெரிவதற்குத் தக்கது செய்கிறோமே யொழிய தனிப்பட்ட பார்ப்பனர்களிடத்தில் எந்தவித வெறுப்புமல்ல. அழகிய உருவங்கள், அன்பு தனம்பரிய முகங்கள், பாம சாதுக்களாக காட்சியளிக்கும் பார்ப்பனர்களை, தெளிவாக சொல்லவேண்டுமானால், காதலல்லவோ செய்கின்றோம்.

தா. ஹிந்து, ஓர் இயக்கத்தைதையும், அதன் தலைவர்களையும் தாறுமாறுகத்திட்டி எழுதுவதை, அரசியல் விஷயம் என்று சொல்லும் M. M. P. யின் கூற்று உண்மையாயின், கணிகையர்சள் கற்புக் கரசி யென்பதும், பொய்யர்கள் மெய்யர்களென்பதும், குடிகாரர்களும் கொலைகாரர்களும் யோக்கியர்கள் என்பதும் உண்மையாகும்.

கடைசியாக, மூளையிருக்கிறதா? என்று முக்காடு போட்டு ஒப்பாரி வைத்த முப்புறியர் (அறியோம்) M. M. P. அவர்களே, வேலுசாமி M. L. A. என்ற காங்கிரஸ் தோழர் கருப்புச் சட்டைக்காரர் களைப்பற்றி பேசியதை மட்டும் கூறுகிறோம், அறிந்து தெளிவடையும். கருப்பு நிறமாக இருக்கும் தாவல் பழம் எப்படி ருசியாக இருக்கின்றதோ அதே போல் கருப்புச் சட்டைக்காரர்களின் கொள்கைகளும் மக்களின் உள்ளத்தை கொள்ளைகொள்ளுகின்றன. போதுமா? தெளிவடைய. அல்லது இன்னும் வேண்டுமா? முட்டாள்களாய் இருந்தால் மக்களின் உள்ளத்தைக் கொள்ள முடியுமா? சொல்லும் முண்டைச்சிகளின் முக்கோணம் நக்கி, நாக்கும் நரம்பும் தடிப்பேரிய தற்குறியாரோ தலை கால் தெரியாது நமது சவுக்கடிக்கு குறுக்கே வந்து நின்று முதுகைப் புண்ணாக்காதிரும்.

கற்பைப்பற்றி விடிகட்டின அநியாயத் தனமாக விமர்சனம் செய்த கிளர்ச்சியே என்று சூரத்தனமாய் கேட்ட சம்பனே! கற்பைப்பற்றி

என்று எழுதுவதற்கும் பதிலாக கருப்பைப் பற்றி என்று முட்டாள் தனமாய் கற்புக்கும் கருப்பைக்கும் பொருள் வித்தியாசம் தெரியாமல்; எழுதிய முரட்டு முட்டாள் தனத்திலிருந்தே தெரிகிறது உன் மேதை. கிளர்ச்சி 9-ல் கற்பைப் பற்றி எழுதிய வட மொழிச்சுலோகத்தை பதம்பிரித்து குற்றம்சொல்ல முடியாமல், எந்தநூலில் இருக்கின்றது என்றவிபரமும் தெரியாமல், அகட்டிக்கேட்க வந்த அற்ப புல்லினமே; வார்த்தைகளைப் பதம்பிரித்து சொன்னாலன்றோ அறிவுடமையாகும். பொருள் விளக்கி எழுதாமல், மொட்டைத் தலைக்கும் முழங் காலுக்கும் முடிச்சப் போடுவதைப் போல், தப்பு, தவறு, முட்டாள்தனம், என்ற மூன்று வார்த்தைகளைப் படித்துக்கொண்டு எழுதி விட்டால் போதுமா? அறிஞர் உலகம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாமா? உமக்குத்தான் அதைப்பற்றி கவலையில்லையே? கூட்டி விட்டுப் பிழைக்கும் தொழிலில் உமக்கு வட்டி கட்டாமல் நீர் இந்த வேசம் போட்டு குலைக்கிறீர். குரையும், முழுங்கிய உரம் இருக்கும் வரை குரையும் ஆனால் பல் ஜாக்கிரதை.

ஸ்ரீ ராமாவதாரம் என்று எழுதி நாட்டை மொட்டையாக்க, நாயாய்த் தவிக்கும் நாடோடிக் குற்குட்டா கூட்டத்தின் நடுநாயகமே, இருபதே வரியில் உங்கள் வால்மீகி ராமாயணத்தின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து, ஆரியராமனின் அவலட்சணப் பிறப்பை எழுதுகிறோம் அறிந்து கொள்ளும்.

பிள்ளையில்லாத தசரதன் புத்திரகாமேஸ்டியாகம் செய்து ராமன் பிறந்ததாகச் சொல்லும் வால்மீகி ராமரயணம் பதினான்காவது சருக்கத்திலே, கௌசல்யை யாகத் குதிரையை மூன்றே வெட்டில் வெட்டி, வெட்டப்பட்ட குதிரையை இரவெல்லாம் கூடியிருந்தபின் தசரதன், ஹோதா, அத்வர்யு முதலிய இருத்து விக் குக ளுக்கு தானம் செய்ய அவர்களுடன்கூடி கருத்தரித்து ராமன் பிறந்தான் என்றிருக்கிறதே. வால்மீகி ராமரயணத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த பண்டித மன்மத நாததத்தர் Kausalya with three strokes slew that horse, experiencig great glee. Kausalya with an undisturbed heart passed one night with that horse. The Hotos, Adnwaryus and the ugatas joined the Kings wives. என்று ஆணித்தரமாக எழுதியிருக்கின்றாரே. joined the Kings wives அர்த்தம் தெரிகிறதா அர்த்தம்? அரசனுடைய மனைவிகளுடன் கூடினார்கள் என்றால் அதற்கு அர்த்தம் விபச்சாரமா அன்றி பத்தினித் தன்மையா? அளிச்சேரித்தனத்தின் மூலம் பிறந்த ராமனுக்கும் அவன் சரித்திரத்துக்கும் பாதுகாப்புத்தேடும் பார்ப்பானியப் பண்டிமக்களாகிய நீவிரும் விபச்சாரத்தை ஆதரிப்பவர்களாகத்தானே இருக்கமுடியும். உண்மையை எழுதினால் உங்களுக்கு ஏன் இந்த வயிற்றெரிச்சல். உன் பல்லைக்குத்திந் தானே நாற்றம் பார்க்கிறது. கிளர்ச்சியில் எழுதிய சமஸ்கிருத சுலோகம் எங்கே இருக்கிறதென்று சுவ

டால் விடுத்த சனாதனக் குடுக்கையே, புலிக்கு முன் பூனை சீறு வதைப் போலல்லவா இருக்கிறது உன் சவால், மூக்கறுபட்ட நாய் மூலை வீந்தேடிக் குரைப் பதைப்போலல்லவா இருக்கிறது உன் சவால், அட சரிக்கிவிழுந்த சனாதனக்கூடையே, ச வ ர ல ா ம்; சோற்றலடித்த சோம்பேரி க் கூட்டத்திற்கு சவால் வேறு வேண்டியதிருக்கிறதோ? தெரியாது என்று கேள் சொல்லுகிறோம்.

பார்வதிக்கும் சிவனுக்கும் திருமணம் நடக்கும் பொழுது, ஆடையாபரண அலங்காரதையாய் பார்வதி தன் இடது கையால் கீழ் முந்தானியைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு, மணவடையைச் சுற்றி வரும் பொழுது, புரோகிதனாக இருந்து ஓமம் செய்து கொண்டிருந்த பிரம்மா, பார்வதியின் தொடையைக் கண்டு மோகித்து இந்திரியம் ஸ்கலிதமாயிற்று என்றும், ஸ்கலிதமான இந்திரியத்தைப் பக்கத்தில் கலசத்தில் விட அகஸ்தியன் பிறந்தானும், மறுபடியும் அவளுடைய தொடையழகைக் காணக் காண இந்திரியம் ஸ்கலிதமாயிற்றும். உடனே செடிகளில் விட வால், கில்லியாதி முதலிய ரிஷிகள் பிறந்தனராம். வெட்கம் மேலிட்ட பிரம்மா வெளியே போகையில் ஒரு புற்றைக்கண்டு அதில் கொஞ்சம் இந்திரியத்தை விட (தண்ணீர் குழாய் போலும்) வான்மிகி பிறந்தானும். அவ்விடம் விட்டுப்போய் ஓர் சட்டைச் சாம்பலில் விட பூரிச்சிரவன் என்ற இராட்சஸன் பிறந்தானும். பின் அவ்விடத்திலுள்ள எலும்பு

களைப் பொறுக்கி ஒன்றாகச் சேர்த்து அதிலே இந்திரியத்தை விட சல்லியன் பிறந்தாலும், பின் சுடலையைவிட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கையில் மறுபடியும் நினைப்பாகி ஸ்கலிதமாகி (கழுதை போலும்) கீழேவிழ, அதை ஒரு பறவை புசிக்க அதன் வயிற்றில் சகுனி பிறந்தாலும். பிறகு குளத்தில் சிறிது விட அதை ஒரு மண்டுகம் புசிக்க மண்டோதரீ பிறந்தாளாம். மிச்சமிருந்த இந்திரியத்தை நாமரைப் பூவிலேவிட பத்மையென்ற அழகிய பெண் பிறந்தாளாம்.

தன் புத்திரியாகிய பத்மையின் அழகைக் கண்டு மோகித்து, அவளுடைய கையைப் பிடித்து தன்னைக் கூடும்படி கேட்க (பிரம்ம குலத்தில் யோக்யதை) அப்பெண் திடுக்கிட்டு, “ஐயோ நீர் தந்தையாயிற்றே, இது தகுமா” என்று மறுத்தனளாம். அதைக்கேட்ட பிரம்மா “புத்திரார்த்த நிமித்தம்” தாயோடாகிலும், தமக்கையோடாகிலும், மகளோடேயாகிலும், பின்னை யாரோடேயாகிலும் கூடிப் புணரலாமென்றிருக்கும் உங்கள் சமஸ்கிருத சுலோகத்தைச் சொன்னாரும், பெற்ற பிள்ளையைப்பெண்டாண்டவன் உங்கள் குடும்பத் தலைவன் பிரமன். உங்கள் குடும்பத் தலைவனே இப்படி இருந்ததாக புராணம் எழுதிய புல்லர்களாகிய நீங்கள் விபச்சாரத்துக்கு ஆதரவு கொடுப்பவர்களாக இருந்து தானே ஆகமுடியும் அதை வெளிப்படுத்தினால் அலறிப் புடைத்து ஆள்மேல் விழுவதா? சீ, அக்கிரகார அடிவருடி நாயே, களூர் திராவிடன் என்ற பெயரில்

பொய்ப் பெயரிட்டு கட்டுரை எழுத முன் வந்து விட்டதுடன் சவால் வேறு விடுகிறது கழுதை.

பத்திரிக்கைதர்மம், ஜனநாயகம் என்றெல்லாம் பிதற்றும் பித்துக்கொள்ளியே! நீவிர் பத்திரிகை தர்மத்தைப் பற்றிப் பேச அருகதையுடையவரா? பக்கம் தவராமல் குசம்புத் தனமாயும், கொச்சைத் தனமாயும், மிலேச்சத் தனமாயும் எங்கள் தலைவரையும், தளபதியையும் தாக்கி எழுதிக்கொண்டு, பத்திரிகைத் தர்மம் பேசுவது வெகு நன்றாய் இருக்கிறது, நீவிர் ஜனநாயகம் பேசுவது. பிறபத்திரிகைகளையும் தலைவர்களையும் எந்த முறையிலும் நீவிர் தாக்கி எழுதலாம், ஆனால் அதைக் கண்டித்து அடிக்கு அடி, உதைக்கு உதை, என்ற பாணியில் மறுப்பு எழுதினால், உங்கள் கும்பி கொதித்து, ஜனநாயகத்துக்கு விரோதம், தர்மத்துக்கு விரோதம் என்ற கூப்பாடு போடுவதா? உமக்கு ஒரு நீதி, பிறர்க்கொரு நீதி போலும் முதலில் நீர்பிற தலைவர்களை சாக்கடைப் போக்கில் எழுதுவதை நிறுத்தும்.

சீர்திருத்த மணத்தைக்கண்டு சீறி விழும்சிற றினமே! யார் ஓடிப்போன புறம் போக்குகள்? உங்களினத்திலே சறுக்கிவிழுந்த சகோதரிகளின் சரிதத்தை எழுத வேண்டுமானால் ஓராண்டு காணு தே! சாம்பிளுக்கு ஒன்று சொல்லுகிறோம். கபூரின் கனத்த கோலுக்கு ஆசைப்பட்டு ஆகாய விமானத்

தில் அந்தர்த்தியானமாவா அரங்கநாயகி உங்கள் ஆரிய அணங்குநானாப்பா. ஒழுக்கமற்ற தன்மையிலே வாழ்க்கை நடத்தும் பராரிகளே, பார்ப்பனப் பெண்ணின் சாமான் சாக, பதினாயிரம் பிள்ளை யாண்டல்கள் சங்கதி துக்கம் தணிக்க வந்த தென்றபழமொழி எதைக் குறிக்கின்றது? உங்களுள் புறம்போக்குத் தனத்தை, கட்டிய கணவனுக்கு டிமிக்கி கொடுத்து, காலாடிகளுடன் கலவிகள் செய்யும் கயமைத்தவத்தையுமன்றோ குறிக்கின்றது. கேவலம் ஈனப் பிறவிகளாகிய நீவிர் எம்மினத் தங்கையரை புறம்போக்கு என்று சொல்லத் துணிந்த உமக்கு எத்தனை இத்த செருப்புக்களை மாலையாகத் தொடுத்தாலும் காணாது.

வகுப்பு வாதத்தை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டவர்கள் என்று அயோக்கியத்தனமாய் அலரும் அக்கிரகார அறிவிலிகளே! யார் வகுப்பு வாதிகள்? மக்களிலே உயர்ந்தவர்கள் என்று காண்பிப்பதற்கு, அடையாளமாக முப்புறியணிந்த மூதேவிகளாகிய நீவிர்களல்லவோ வகுப்பு வாதிகள். முகத்திலே முக்கோடு போட்டு (III) அம்மன் கோவில் பட்டைச் சுவர் போல் நெற்றியைக் காட்டும் நீசர்களாகிய நீவிரன்றோ வகுப்பு வாதிகள். வர்ணச்சிரம ஆட்சி வேண்டும் என்று வரட்டுக்கத்தல் போடும் நீங்களன்றோ வகுப்பு வாதிகள். வகுப்பு வாதம் ஒழிந்தால் பஞ்சாங்கத்தை தஞ்சம் அடைந்த உங்கள் பிழைப்பில் மண் விழுந்து விடுமென்ற பயத்

தால் வர்ணச்சிரம வகுப்புவாத ஆட்சிக்கு பாடுபடும் பஞ்சைகளாகிய நீவிர், இந்த நாட்டிலே மக்களிடத்திலே இருக்கின்ற ஜாதி பேதங்களை களைந்தெரிந்து மக்கள் என்ற ஒரே வகுப்புதான் இருக்கவேண்டுமென்ற மூலக்கொள்கையைக் கொண்ட எங்களை வகுப்பு வாதி என்று சொல்லுவது கேலிக் கூத்தாகவல்லவோ இருக்கிறது. கிளர்ச்சியின் நடை தளர்ச்சி அடையும் வரை என்று பிதற்றிய பினாமியே! கனவுகாணாதே. மக்களிடத்திலே பிரிவைக் காண்பிக்கும் உங்கள் பூணூல் பொசுக்கப்படும் வரை கிளர்ச்சியின் நடை தளர்ச்சியடையாது. உயர்ந்தவன் என்று காண்பிக்க வைத்திருக்கும் உச்சிக்குடுமிகள் உதிரும் வரை கிளர்ச்சியின் நடை தளர்ச்சியடையாது. மக்களை மாக்களாக்கும் பஞ்சாங்கம் பறக்கும் வரை தளர்ச்சியடையாது. ஒரு குலத்துக்கொரு நீதி புகட்டும் மனுநீதிச்சட்டம் (Hindu Law) மாண்டுமடியும் வரை கிளர்ச்சியின் நடை தளர்ச்சியடையாது. பாராளப் பிறந்தவர்கள் பஞ்சைகளாய் திரிய, பரளிகளாகிய பார்ப்பனியப் பரமேளங்கள் பதவியிலிருக்கும் வரை கிளர்ச்சியின் நடை தளர்ச்சியடையாது. கோட்சேயைப் போல், நீயும் நினைத்து எங்களைச் செய்தாலும் (திரை மறைவில் நடக்கிறது ஆதாரம் கிடைத்திருக்கிறது) நூராயிரம் கிளர்ச்சிகளும், முழக்கங்களும் தோன்றி கிளர்ச்சியின் நடை புரட்சியாக்கியேதிரும். கிளர்ச்சியின் நடை புரட்சியாக மாறினால் அன்றே மலரும் திராவிட தனி அரசு.

அந்திய காலம் நெருங்குகிற தென்று அதட்டிப் பயமுறுத்த முன்வந்த பார்ப்பனியப்பதரே! யாருக்கு அந்திய காலம் நெருங்குகிறது? கடவுளின் பேரால் காலத்தைக் கடத்தும் உங்களுக்கு அந்திய காலம் நெருங்குகிறது. கலையின் பேரால் கண்சிமிட்டி மாயவலை கட்டி மக்களை மயக்கி மானங்கெட்ட பிழைப்புப் பிழைக்கும் உங்களுக்கு அந்திய காலம் நெருங்கி விட்டது. சங்கரரென்றும் ரமணரென்றும் போலி வேடங்காட்டி, மடங்களைக்கட்டி, மக்களைத் தட்டிப் பறிக்கும் உங்கள் தட்டுவாணித் தனத்திற்கு அந்திய காலம் நெருங்கி விட்டது. பாரதமாதாவென்றும் பாரத நாடென்றும் ஜே! என்றும் பாமரப் பொதுமக்களை ஏமாற்றி தேசிய வேடம் போட்டு சர்வம் டவாலிக்கிராஸ்பெல்ற் ஆட்சியாயமர்ந்து அகப்பட்டதைச் சுருட்டும் உங்கள் அயோக்கியத் தனத்துக்கு அந்திய காலம் நெருங்கி விட்டது.

ஈ. வெ. ரா. சரித்திரவரலாறு உண்மைதானா? என்று ஏதேதோ உளரிய உஞ்சிவிருத்தி மடிசஞ்சி மடையனே! உடுமலை பீரங்கி பதில் சொல்லுமா? என்று உறுமிய வராகாவதாரனே நீ யாருக்குப் பிறந்தவன் எங்களைக் கேள்வி கேட்க? நாயினும் கேடாய் நக்கிப் பிழைக்கும் உனக்கு கேள்விகள் வேறு வேண்டுமா? தாயைப் புணர்ந்து, தகப்பனுக்கு நமஸ்தே சமர்ப்பிக்கும் தர்ப்பையர்களுக்கு, இந்த நாட்டின் அறிவுக் கருவூலமாகிய அண்ணாவை

யும் அய்யாவையும் பற்றி கேள்வி கேட்க யோக்ய
தையுண்டா? மங்கையரைக் கொடுத்து மடியேந்திப்
பிழைக்கும் ஏ மட ஆத்மாக்களே, யாம் கேட்கின்
றோம் கூறுவீரா? (1) கும்பகோணத்திலே, ஒரு
மடத்தில் மடப்பள்ளி வேலை செய்து கொண்டிருந்த
வர் மடத்துப் பணத்தை திருடி சென்னையில்
தா. இந்து நடத்துவது உண்மையா? (2) இந்து அற
நிலையப்பாதுகாப்புமசோதாவை எதிர்த்து உண்ணு
விரதமிருந்த அங்கச்சிக்கணபதி அய்யருக்கு ஜக
னாகுரங்கு ஜாமத்தில் ஜாங்ரி கொண்டு கொடுத்து
வந்தது உண்மையா? (3) திருவல்லிக்கேணியில் ஓர்
சந்தியிலுள்ள கோலம் போட்ட வீட்டில் கன்னியர்
களை வாடகைக்கு விட்டு மாதம் 1000 ரூபாய் சம்பா
தித்து தா. இந்து நடத்துவது உண்மையா? (4) திரு
வல்லிக்கேணி கடற்கரையில் இடிந்து விழுந்த மிலி
ட்டரிக் கட்டிடத்திற்கு, வாலிபர்களை அழைத்துச்
சென்று கேட்பதைக் கொடுத்து பசுவென்று நினை
த்து, கன்றுபோல் முட்டி முட்டிப் பால் குடித்தது
உண்மையா? (5) அறநிலையப்பாதுகாப்பு மசோ
தாவை எதிர்த்து பத்திரிக்கையில் படம் போட்டு
எழுதுவதாகச் சொல்லி மடாதிபதிகளிடம் பல ஆயி
ரம் ரூபாய் லஞ்சம் அடித்தது உண்மையா?

காட்டு மிராண்டித்தனமாய் கேள்விகள் கேட்
கத்துணிந்த கணிகயர் புத்திரனோ மேலே கண்ட
ஐந்து கேள்விகளுக்கு நேர்மையான நீதியான
பதில் சொல்லத் தைரியம் இருக்கின்றதா? இருந்

R36
N149

தால் சொல்லும். இனியும் இந்த மாதிரி எம் தலைவர்
களைப்பற்றி வீணாக கேள்விகள் கேட்பீராசில்
உமது மானம் சந்திக்கு வரும்படி உங்கள் அந்த
ரங்க ஆபாசங்கள் அம்பலத்துக்கு வருமென்பதை
உணர்ந்து உமது தடித்தனம் நிறைந்த முட்டாள்
போக்குக்கு முடிவு கட்டி விட்டு, சிரிய நடையைக்
கடைப்பிடியும், திருந்தாவிடில் சவுக்கடி முற்றி தடி
யடி வந்திருப்பதைப் போல் இனி தடியடி முற்றி
வருமென்பதை அறிவுருத்துகிறோம். ஆளம்
தெரிந்து காலை விடும்,

